

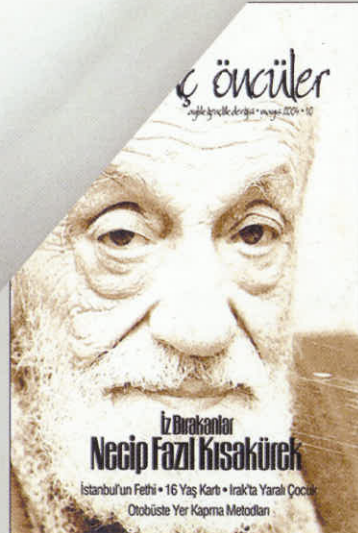

genç öncüler

aylık gençlik dergisi • eylül 2004 • 11

yine... yeni... yeniden...

- Anadolu Liseleri ve İHL'lerin Başarısı
- Öncüler Öncüsü: Ebu Zer
- Genç Öncüler I. Yazı ve Karikatür Yarışması
- Ders Çalışma Teknikleri

Eğer isterseniz...

Dersleriniz, okulunuz, aileniz, arkadaşlarınız ve kendi hayatınız sizin için bir yük olmaktan çıkabilir. Eğer isterseniz hayatınızda doğru kararlar almanıza yardım edecek o kadar çok işaret var ki...

Yeni bir dönem başlıyor. Yeniden başlamak her zaman içinde yeni umutları taşır. Ama devamının gelmesi koşuluyla. Hep sadece doğru planlar, doğru programlar yaparak başarılı olacağımızı sanınız. Oysa en başta Allah'a güvenmeyi iskalamak, sonucunda boşa geçen onca zaman, heba olan onca emek demektir.

Genç Öncüler, eğer isterseniz size hayatta doğru kararlar almanıza yardımcı olur. Çünkü **Özlenen Kur'an Nesli'nin Öncüleri** olarak Allah'ın gösterdiği yolda, onun gösterdiği şekilde ilerleyen Genç Öncüler Kur'an'ı kendilerine rehber edinmişlerdir. Genç Öncüler dergisi içinde, hüsrana dönüşmeyen bir hayatı barındırıyor. Eğer hayata, Genç Öncüler gibi bakarsanız sırtınızda yük olarak taşıdığınızı düşündüğünüz onca şey bir imkan ve rahmet olarak karşınıza çıkar. Biz karşımıza çıkan zorlukları da bir imkan ve rahmet olarak görüyoruz.

Yeni bir dönem başlıyor ve Genç Öncüler kardeşliği pekişiyor. Dergimiz yeni dönemle birlikte "yeni yüzü", "yeni görüntüsü", "yeni bölümleri" ve "Allah'a güven duymanın sonsuz rahatlığı" ile yoluna devam ediyor.

Aslında 64.000 öğrencinin ÖSS'de sıfır çekmesi bazı gerçekleri görmemizi engelledi. **İmam Hatip ve Anadolu Liseleri**'ni ÖSS'yi değerlendirirken ihmal etmemek gerekiyordu. İHL ve Anadolu Liseleri ile ilgili yazılan dikkatle okuyacağınızı umuyoruz. Bu arada bundan sonra İmam Hatipli ve Anadolu Liseli arkadaşlarımızdan konuyla ilgili katkılarını yayınlamaya devam edeceğimizi de duyuralım.

Dersler, dersler, dersler... Yok mu bunun çaresi? Çoğumuz nasıl çalışacağını bilmediği için başarısız, bunu kabul edelim. Ders çalışma teknikleri hepimize gerekiyor, ne kadar uygularsınız bilemiyoruz ama kesin faydası olur düşüncesiyle **Ders Çalışma Teknikleri**ni sizin için yayınlıyoruz.

Yeni yayın dönemine, bu sayıda dergimize katılan iki bölümle hayli eğlenceli giriyoruz. İki Genç Öncüler'in Bursa gezisinden hazırlanan **Bursa Fotoromanı** – gelecek sayılarda belki de sizin hazırladığınız bir fotoroman yayınlanabilir!- ikincisi okurlarımızla irtibatımızı daha da güçlendirecek okur köşemiz. Her türlü ama her türlü konuda yazabileceğiniz, dertlerinizi dökebileceğiniz **Naci Abi Dert Dinler** siz değerli okurlarımız için, şifa niyetine!...

Ödüllü zeka sorusu ve bulmacamızı doğru çözen on kişiye cd ve kitap ödülleri hatırlatmayı da unutmayalım.

Yeni okul döneminin hepimize hayırlara vesile olmasını rabbimizden dilerken bu yıl da her türlü katkıyı, yazılarınızı, şiirlerinizi, karikatürlerinizi, düşüncelerinizi çekinmeden bize göndermenizi bekliyoruz...

genç öncüler

Sahibi
Umran Yayıncılık
Turizm San. ve Tic. Ltd. Şti. Adına
Abdullah Yıldız

Yazı İşleri Müdürü
Ömer Miraç Yaman

Yayın Sorumlusu
Zafer Özdemir

Yayın Kurulu
Muhammed Birinci, Abdurrahim Boynukalin, Saliha Can,
Murat Çelik, İbrahim Elbaşı, Malik Dürsun,
Murtaza Koçak, Ahmet Yusuf Özdemir, Elif Yaman.

Bu Sayıya Katkıda Bulunanlar
Kübra Açık, Yunus Babacan, Zafer Bezci, Seda Ekin, Ece
Erdal, Ahmet Necati Erdem, Mert Eroğlu, Yasir Buğra
Eryılmaz, Muharrem Gülmez, Rukiye Turgut, Samet
Tomakin, Taha Kızılgül, Taha Yalçın.

Adres
Sofular Mah. Yeşil Tekke Sokak No: 4 Fatih-İstanbul
Tel: (0212) 532 51 76-631 13 85
Fax: 534 88 88

genconculer@yahoo.com
genconculer@hotmail.com

Dizgi, İçdüzen: Genç Öncüler
Kapak Tasarım: Sezer Erdoğan
Baskı: Step Ajans

4

İnsanlığın Hayat Kaynağı

Genç Öncüler

Zafer Özdemir

7

Öncüler Öncüsü

Ebu Zerr

Murat Çelik

11

Anadolu Liseleri ve
İmam Hatip Liselerinin

ÖSS Başarısı

Samet Tomakin · Taha Yalçın

15

Röportaj

58 Sene Aynı Tezgahta

Bileyci Mustafa Amca'yla

Genç Öncüler Dergisi
I. YAZI ve KARİKATÜR YARIŞMASI
" Televizyonun Hayatımızdaki Yeri"

18

Ders Çalışma Teknikleri
Elif Yaman

33

İlmihal
Gusül

36

Genç Öncüler
Yaz Gezisi

40

Fotoroman
Kabare Bursa

44

İnsanlığın Hayat Kaynağı Genç Öncüler

Zafer Özdemir

Üniversitede okumak bir ayrıcalık mıdır? Liseden sonra, "ben ne olacağım?" sorusunu birkaç yıl daha erteletmek gibi bir işlevi günümüzde daha da üstlenen üniversitenin, ayrıcalıklı statüsü nereden geliyor? İşte bu soruyu tam da bugün; bencilliğin, günahkarlığın, boş işlerle uğraşmanın, yetim ve fakirlere yardımcı olmamanın, zorbalığın, çirkin hayasızlıkların, israf, rüşvet, adam kayırma, yolsuzluk, yoksulluk, yozlaşma, şiddet ve adaletsizliğin normalleştiği bir dönemde yeniden sormak gerekiyor.

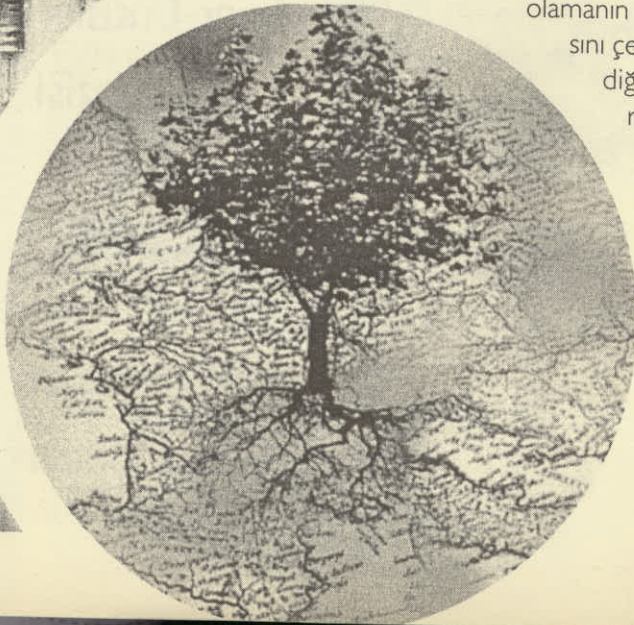
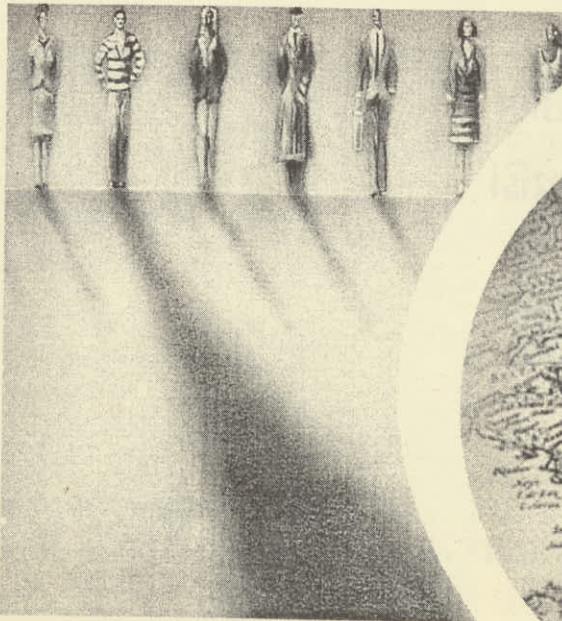
Fıtnalı, dalgalı bir denizde karşımıza çıkan bir liman, bir sığınak (mı?) üniversite. Yaşadıklarımızdan anlaşılın, bizi boğulmaktan kurtaracak en ufak nefes borularına bile ne kadar ihtiyacımızın olduğu.

Sorunu sadece üniversiteyle kısıtlamayalım. Yaşadığımız çatışmaların temelinde neler yatıyor onları araştıralım, sorgulayalım. Önümüzde uzun bir ömür olmasına, güçten kuvvetten henüz düşmemişken, toplumsal ve ailevi miras, heyecan, zindelik, geleceğimizi şekillendirebilecek sınırsız hayal gücü ve başkalarına karşı sorumluluğumuzun daha

az olmasının getirdiği özgürlük gibi imkanlarımıza rağmen nasıl oluyor da bazen bir anda koyu bir karamsarlığın içine düşebiliyoruz, isterseniz bunu sorgulayalım. Böylece neyin ayrıcalık olduğunu da anlamaya çalışmış olalım.

Üniversite, özellikle ekonomik koşulları daha iyi bir üst sınıfa geçmenin yollarından da biri olduğu için üniversiteye girmek farklı anlamlar kazanıyor. Üniversitenin ayrıcalıklı olmasını da büyük oranda bu durum ortaya çıkarıyor. Yani ekonomik koşulları daha iyi bir üst sınıfa geçmeyi hedefleyen, başarı olarak gören insanlar için hatta bunu sürekli daha iyi yaşam şeklinde hayatının gayesi haline getirenler için bu durum, bunun farkında olmadıkları müddetçe kendi içlerinde onlara bir çatışmayı yaşatacaktır. Hayatta başarı için odaklandığımız hedeflere hemen ulaşma isteği, sahip olunan şeylerin daha fazlasını biriktirme çılgınlığı ve onları kaybetmeme endişesi, cimriliği ve hayatın bütün zevklerini yaşama arzusu insan ve toplum hayatında bunaları yaşatan temel etken değil midir zaten?

Hayatın bütün zevklerini yaşamaya odaklanan bir zihin bir taraftan geçici dünya nimetlerinin peşinde bir türlü tatmin olmanın sıkıntısını çekerken diğer taraftan insan-
l a r

arasında da amaçlarına ulaşmaya çalışıp yaptıklarını makul ve mantıklı göstermenin yollarını arar.

Bugün mafya dizilerindeki hayata imrenme de bir güce sahip olma isteğinin göstergesidir. Toplumumuz yıllarca ekonomik ve siyasi baskılar nedeniyle bir savunma ve sığınma isteğinin gereği olarak "güç"e kavuşma isteklerini çeşitli şekillerde yansıtmışlardır. Bu kendini bir dönem çocuğunu "devlet kapısına koyma", memur yapma şeklinde gösteriyordu. Bugünlerde ise bu güce ulaşma isteği kendini, adalet düşüncesinin insanların zihninde yıkılmasından olacak gayri meşru yollara sevk ederek, mafya dizilerindeki hayata imrenme şeklinde gösteriyor. Zorla, tehditle, gaspla, kendi adaletini tesis eden mafyanın ve adamlarının kendi paylarına düşeni alma dolayısıyla gücü ele geçirme düşüncesi mafyanın zorbalığını; cesaret, delikanlılık, namusluluk ve ahlaklılık olarak makul ve mantıklı gösteriyor.

Üniversitede okumak ayrıcalığı(!), mafya imrenmesi ya da paranın en önemli değerlerden biri haline gelmesi, hayatımızdaki bu örneklerden hareketle hayatın gayesinin ahirette hesap verme bilincinin ihmal edilmesiyle ne kadar kötü sonuçlar doğurduğunu fark etmemiz gerekiyor. İnsan göstermelik ve şekli hazlar peşinde kendi içinde bir çatışma yaşarken toplum hayatında da bu hazlara ulaşma yollarının mantıklı görülmesiyle değerlerini deşışmesini ve adaletsizliğin, yolsuzluğun ve

şiddetin yaratılmasını sağladığını anlamamız gerekiyor.

Bugün gerçekten de şekli, sayısal, göstermelik değerlere, verilere daha fazla öncelik veriyoruz. Hedeflerimiz kısa vadeli ve dünyalık olduğu için insanlar arasındaki yerimiz örneğin mafya ahlakıyla değer kazanıyor, güçleniyor, ya da üniversite sınavındaki başarılarımızla ölçülüyor ya da karizmamız, giysilerimizin markası ile ya da kişisel gelişim kurslarında elde ettiğimiz becerilerle ve vücudumuzun geliştirilmişliğiyle değerlendiriliyor. Ama bunların hiçbirisi ümitsiz, karamsar, kendine güvenmeyen, kendi içinde parçalanmış kimlikler olmamızı engellemiyor ya da adaletsizlik, yolsuzluk, yoksulluk, ve yozlaşmanın önüne geçemiyor.

İşte tam da bu noktada **Genç Öncülerin ne yapmak istediğini anlamak** gerekiyor. İnsanın zorba, saldırgan, kibirli, cimri, bencil, insanları aşağılayan, kaba, günahkar, hayra engel olan, yetime ve fakire yardımcı olmayan, mal düşkünü, boş işlerle uğraşan, nankör bir varlık olarak karşımıza çıktığı, toplum hayatında ise israf, adaletsizlik, rüşvet, adam kayırma, yolsuzluk, yoksulluk, yozlaşma, şiddetin normalleştiği bir dönemde Genç Öncülerin ne kadar ne önemli olduğunu anlamamız gerekiyor.

Yeryüzünün her türlü kötülükten arındırılması için birbirleriyle iyilik ve takvada yani Allah'a karşı sorumluluğumuzun bilincinde olma konusunda

yardımlaşan Genç Öncüler aynı inancı paylaşmanın kardeşliği içinde üzerimize çöken kara bulutları dağıtacak gücü kendilerinde bulurlar. Genç Öncülerin logosunda yer alan meşalenin de, gençliğin heyecan ve ateşini yansıtırken karanlıklara karşı insanlığın önünü açan, insanlığa yol gösteren öncülerin arasında elden ele dolaşan ve kardeşliğimizin gücünü temsil eden bir sembol olduğunu bilmemiz gerekiyor. Çünkü birbirimize günah ve kötülükte değil iyilik ve takvada yardımlaşmamız, bizi kötülük karşısında dayanıklı kılar, bizi güçlendirir.

İman; insanın Allah'a inanarak kendine güvenme ve kendini güvende hissetmesi, İslam; insanların, Allah'ın insanı ve toplumu yaratılışına uygun hareket etmesini sağladığı unsurlara teslim olması, uyması, takva ise; herşeyin ve herkesin ötesinde yalnız Allah'a karşı sorumluluğun bilincinde olma demektir. İman, islam ve takva temeli üzerine kurulu bir hayatı insanlık için yeşertmeye çalışan

Genç Öncüler, iyiliği emredip kötülüğü yasaklayarak, engelleyerek insanlık için çıkarılmış en hayırlı topluluk olma arzusu ile insanlığın hayat kaynağı olma iddiasını taşıyorlar. Dostluğun, fedakarlığın, sözünde durmanın, yalan konuşmamanın, alay etmemenin, dedikodu yapmamanın, boş işlerle uğraşmamanın, güzel sözlü, nezaket sahibi, mütevazı, yolsul ve fakire yardımcı olmanın, namaz kılmanın, haksızlıklara karşı koymanın ve hakkını aramanın izlerini üzerlerinde taşıyarak bir güven ve huzur toplumu olmanızı sağlıyorlar.

İnsanın sahte, geçici, sonuçsuz; arzu, istek, hayal ve hedeflerinin ona ve insanlığa yaşattığı bunalım ve çatışmaları Genç Öncüler önce hatalarından kendilerini aykılarak aşıyor ve insanlığın bu sorunları aşmasına yardımcı oluyorlar.

Hz. İsa'nın havarileri gibi yok mu Allah'ın dinine yardımcı olacak denildiğinde ben varım diyerek öne çıkıyor öncüler oluyorlar. Bütün çabalara dünya hayatı peşinde koşarken heba olmuş kimselerden olmak istemiyorsak hedeflerimizi, ayrıcalıklarımızı gözden geçirmeli ona göre yaşamalıyız.

"İnsan görmez mi ki, biz onu meniden yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiş.

Kendi yaratılışını unutarak bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve: "şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?" diyor.

De ki: Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir.

Yeşil ağaçtan sizin için ateş çıkaran O'dur. İşte siz ateşi ondan yakıyorsunuz.

Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir? Evet!

Elbette kadirdir. O, her şeyi hakkıyla bilen yaratıcıdır.

Bir şey yaratmak istediği zaman Onun yaptığı "Ol" demekten ibarettir. Hemen oluverir.

Her şeyin mülkü kendi elinde olan Allah'ın şanı ne kadar yücedir! Siz de O'na döneceksiniz."

Gıfârî kabilesinin reisi

Ebû Zer Gıfari

Murat Çelik

Ebû Zer-i Gıfârî, Mekke'nin ticâret yolu üzerinde yaşamakta olan Benî Gıfâr kabilesindedir. Bunlar Arabistan'da bulunan diğer kabîleler gibi câhiliye devrinin her çeşit kötülüğünü işliyor ve putlara tapıyordu. Ticâret kervanlarını çevirip, yağmacılık yapmalarıyla tanınmışlardı. Ebû Zer-i Gıfârî de çevresinin tesîriyle bir müddet kervan soygunlarına katılmıştı.

Kavmi arasında atılganlığı ve cesâreti ile şöhrat bulmuş, gücü, kuvveti ve yiğitliği ile o çevrede pek meşhur olmuştu.

Fakat o, bütün bunlardan bir tat almıyor, zavallı insanların elleriyle yonttuğu putlara ilâh diyerek tapmasına şaşıyor, putlardan nefret ediyordu. Nihâyet bir gün herşeyin tek bir yaratıcısı olduğuna inanarak, yol kesme işinden vazgeçti. İnsanlardan uzak bir hayat yaşamaya ve Allah-ü Teâlâ'nın nızâsına kavuşmak için kendisine yol gösterecek bir rehber aramaya başladı. Üç sene böylece devam etti.

Ebû Zer-i Gıfârî hidâyete adım adım yaklaşmakta

iken, Muhammed aleyhisselâma Allah-ü Teâlâ tarafından peygamberliği bildirilmişti. Artık insanlar birer ikişer Müslüman olmakla şerefleniyor, İslâm'ın nûru âlemi aydınlatmaya başlıyordu. İslâm'ın doğuş haberi gün geçtikçe çevrede yayılıyor, müşrikler ise engellemek için çâreler arıyordu. Nihâyet bu haber Benî Gıfâr kabilesinin yurduna da ulaşmıştı. Mekke'den gelen biri, Ebû Zer-i Gıfârî'nin "Lâ ilâhe illallah" dediğini işitince dedi ki:

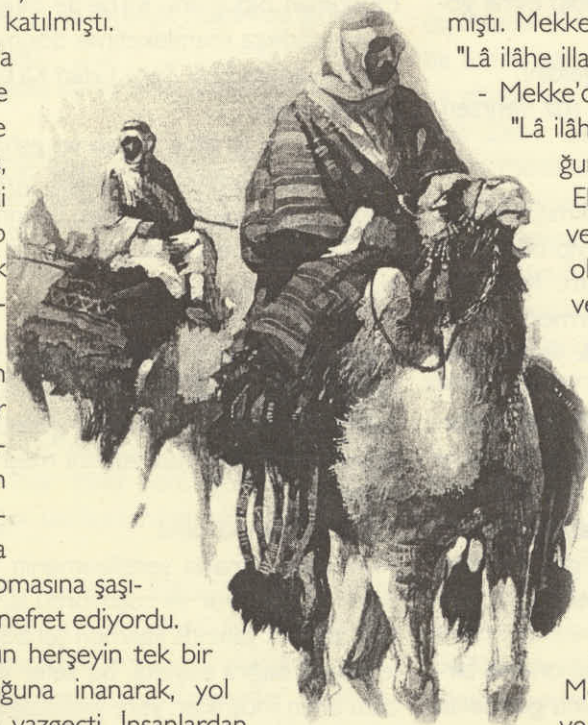
- Mekke'de bir zât var, senin söylediğin gibi "Lâ ilâhe illallah" diyor ve Peygamber olduğunu bildiriyor.

Ebû Zer, hemen Mekke'ye gitmeye ve Peygamberimizi görüp Müslüman olmaya karar verdi. Eline bir değnek ve biraz da azık alarak büyük bir şevkle Mekke yoluna düştü.

Mekke'ye varınca hâlini kimseye anlatmadı. Çünkü bu sırada müşrikler Peygamberimize ve yeni Müslüman olanlara şiddetli düşmanlık yapıyorlar ve bu düşmanlıklarını safha safha ilerletiyorlardı. Bilhassa Müslüman olup da, kimsesiz ve garip olanlara işkence yapıyorlardı. Ebû Zer-i Gıfârî de

Mekke'de kimseyi tanımıyordu. Garip ve yabancı idi. Bu bakımdan kimseye bir şey sormadan Kâ'be'nin yanına varıp

oturmuştu. Peygamberimizi görmek için fırsat kolluyor, nerede olduğunu öğrenmek için bir işaret arıyordu. Burada zemzemden başka bir şey yiyip içmiyordu. Akşam üstü bir sokak köşesine çekildi.

H z .

Ali, Ebû Zer'i gördü. Garip olduğunu anlayarak alıp evine götürdü. Hâlinde bir şey sormadığı gibi, Hz. Ebû Zer de ona sırrını açmadı. Sabah olunca, tekrar Kâ'be'ye gitti. Akşama kadar dolaştığı hâlde hiçbir ipucu elde edemedi. Eski oturduğu köşeye gelip oturdu. Hz. Ali, o gece yine oradan geçerken, Ebû Zer'i görünce:

- Bu biçâre hâlâ aradığını bulamamış, diyerek tekrar evine götürdü.

Sabahleyin yine Beytullah'a gitti, sonra oturduğu köşeye çekildi. Hz. Ali tekrar davet edip evine götürdü ve ona sordu:

- Senin işin nedir? Bu şehre ne için geldin?

- Eğer bana doğru bilgi vereceğine söz verersen, söylerim.

- Söyle, hâlini kimseye açmam.

- İşittim ki, burada bir Peygamber çıkmış. Onunla görüşmesi, ondan işittiklerini ezberleyip bana nakletmesi için kardeşimi göndermişim. Kardeşim gönlüme şifâ verecek bir haber getirmede. Onun için bizzat kendim onunla görüşmek ve ona kavuşmak için buraya geldim.

- Sen doğruyu buldun, akıllılık ettin. Bu zât Allah'ın Resûlüdür, hak Peygamberdir. Sabahleyin ben o zâtın yanına gidiyorum. Beni takip et, senin için korkulacak bir şey görürsem, ayakkabımı düzeltiyormuş gibi yaparım. Sen beklemez gidersen. Ben geçip gidersem, arkamdan gel ve benim girdiğim eve sen de peşimden gir!

Ebû Zer-i Gıfârî, Hz. Ali'yi takip edip, onunla birlikte Peygamberimizin mübârek yüzünü görmekle şereflendi. Ve hemen:

- Esselâmü aleyküm, diyerek selâm verdi. Bu selâm İslâm'da bu şekilde verilen ilk selâm ve Ebû Zer-i Gıfârî de ilk selâmlayan kimse oldu.

Peygamber efendimiz selâmını aldıktan sonra, aralarında şu konuşma geçti:

- Sen kimsin?

- Gıfâr kabilesindenim.

- Ne zamandan beri buradasın?

- Üç gün üç geceden beri buradayım.

- Seni kim doyurdu?

- Zemzemden başka bir yiyecek, içecek bulamadım. Zemzemi içtikçe hiç açlık ve susuzluk duymadım.

- Zemzem mübârektir. Aç olanı doyurur.

- Yâ Muhammed! İnsanları neye da'vet ediyorsun?

- Bir olan ve ortağı bulunmayan Allah'a îmân etmeye ve putları terketmeye, benim de Allah'ın Resûlü olduğuma şehâdet etmeye davet ediyorum.

Bana İslâmı bildir

Bunun üzerine Ebû Zer-i Gıfârî hazretleri:

- Bana İslâmı bildir, dedi.

Peygamber efendimiz ona kelime-i şehâdeti okudu. O da söyleyip, Müslüman oldu. Ebû Zer Müslüman olmanın verdiği büyük bir iştiyâkla dedi ki:

- Yâ Resûlallah! Allah-ü Teâlâ'ya yemîn ederim ki Müslüman olduğumu Kâ'be'de müşrikler arasında haykırmadıkça memleketime dönmeyeceğim.

Bundan sonra Ebû Zer-i Gıfârî Kâ'be yanına gidip, yüksek sesle:

- Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasûlüh, diye haykırdı.

Bunu işiten müşrikler hemen üzerine hücum ettiler. Taş, sopa ve kemik parçaları ile öyle dövdüler ki, kanlar içinde kaldı.

Bu hâli gören Hz. Abbâs seslendi:

- Bırakın bu adamı, öldüreceksiniz! O sizin ticâret kervanınızın geçtiği yol üzerinde oturan bir kabiledendir. Bir daha oradan nasıl geçeceksiniz?

Böylece Ebû Zer hazretlerini müşriklerin elinden kurtardı.

Kavminin yanına dön!

Müslüman olmakla şereflenmenin verdiği şevkle, öylesine seviniyor ve coşuyordu ki, ertesi gün gene Kâ'be'nin yanında kelime-i şehâdeti yüksek sesle bağıra bağıra söyledi. Bu sefer de üzerine hücum eden müşrikler, yere yıkılıncaya kadar dövdüler. Yine Hz. Abbâs yetişip, ellerinden kurtardı.

Bundan sonra Peygamber efendimiz Ebû Zer-i Gıfârî hazretlerine buyurdu ki:

- Şimdi kavminin yanına dön! Emrim sana ulaşınca, onu kavmine haber ver! Ortaya çıktığımızın haberi sana geldiği zaman yanımıza dön!

Bu emir üzerine Ebû Zer-i Gıfârî kendi kabilesi arasına dönüp, onlara İslâmiyeti anlatmaya başladı. Hicrete kadar bu hizmete devam etti.

Ebû Zer-i Gıfârî hazretleri kavmini İslâmiyete da'vet ediyordu. Birgün kabilesine, Allahın bir ve Muhammed aleyhisselâmın onun Resûlü olduğunu ve bildirdiklerinin hak ve tapmakta oldukları putların bâtil, boş ve ma'nâsız olduğunu söylemişti. Kendisini dinleyen kalabalıktan bir kısmı, "Olmaz" diye bağışmaya başladılar. Bu sırada kabîlenin reisi Haffâf, bağırانları susturdu ve dedi ki:

Durun, dinleyelim bakalım ne anlatacak!

İşte sizin taptığınız şey

Bunun üzerine Ebû Zer hazretleri şöyle devam etti:

- Ben Müslüman olmadan önce, bir gün Nuhem putunun yanına gidip, önüne süt koymuştum. Bir de baktım ki, bir köpek yaklaşmış, sütü içiverdi. Sonra da putun üzerine pisledi. Görüyorsunuz ki, put köpeğin üzerini kirletmesine mânî olacak güçte bile olmayan bir taş! İşte sizin taptığınız şey! Köpeğin bile hakâret ettiği puta tapmak hoşunuza gidiyorsa, buna çok şaşılır.

Herkes başını eğmiş duruyordu. İçlerinden biri cevap verdi:

- Peki senin bahsettiğin Peygamber neyi bildiriyor. Onun doğru söylediğini nasıl anladın?

Bunun üzerine Ebû Zer hazretleri, yüksek sesle kalabalığa şöyle hitap etti:

- O, Allah'ın bir olduğunu, O'ndan başka ilâh olmadığını, herşeyi yaratan ve herşeyin mâliki, sahibi olduğunu bildiriyor. İnsanları Allah'a îmân etmeye çağırıyor. İyiliğe, güzel ahlâka ve yardımlaşmaya davet ediyor. Kız çocuklarını diri diri gömmenin ve yaptığınız diğer her türlü kötülüğün, haksızlığın, zulmün, çirkinliğini ve bunlardan sakınmayı emrediyor.

Ebû Zer-i Gıfârî hazretleri İslâmiyeti uzun uzun açıkladı. Kabîlesinin, içinde bulunduğu sapıklığı bir bir sayıp, bunların zararlarını ve çirkinliğini gayet açık bir şekilde anlattı. Onu dinleyenler arasında başta kabîle reisi Haffâf, kendi kardeşi Üneys olmak üzere çoğu Müslüman oldu. Diğerleri ise daha sonra Peygamberimizi görerek Müslümanlığı kabûl ettiler.

Ebû Zer-i Gıfârî hazretleri bu hizmetleri yaptığı sırada, İslâmiyet, Mekke'de ve civârında oldukça ya-

yıl-

mıştı. Müşriklerin zulmü de o derece artmış, İslâm uğrunda kanlar dökülmüş, ilk şehîdler verilmişti. İki defa Habeşistan'a, daha sonra Medîne-i münevvereye hicret yapıldı.

Her şeyi sorardı

Ebû Zer hazretleri de Medîne'ye hicret etti. Peygamber efendimiz hicretten sonra ashâb-ı kirâm arasında kurduğu kardeşlikte Ebû Zer hazretlerini de Münzir bin Amr hazretleri ile kardeş yaptı. Daha sonra İslâmı anlatması için tekrar kabîlesi arasına gönderildi.

Ebû Zer-i Gıfârî hazretleri Hendek savaşından sonra Medîne'ye geldi ve yerleşti. Bundan sonra Peygamber efendimizin yanından ayrılmadı.

Bütün zamanını dîni öğrenmeye ayırdı. İlim öğrenmek husûsunda büyük gayret sahibi idi. Herşeyi Peygamberimize sorardı. İmân, ihsân, emir ve yasaklar husûsunda, Kadir gecesi ve daha birçok husûsların sırlarını, izâhını, namaza dâir ince husûsları ve nice şeyleri rasûlullah'a bizzat sorarak öğrenmiştir.

Resûl-i ekrem efendimiz Ebû Zer'i çok sever, ona, husûsî iltifât buyururdu. Çok zaman gece geç vakte kadar Resûlullahın huzûrunda kalırdı. Peygamberimizin mahremi, sır dostu idi. Onunla özel meseleleri konuşurdu.

Resûlullah efendimize biat ederken de, "Hak teâlânın yolunda hiçbir kınayıcının kınamasına aldandırmıyacağına, ne kadar acı olursa olsun dâimâ doğru sözlü olacağına" söz vermişti. Ömrünün sonuna kadar hep böyle kaldı. Bu husûsta Resûlullah efendimiz buyurdu ki:

- Dünyaya Ebû Zer'den daha sâdik kimse gelmedi.

Genç Öncüler Kulüp Çalışmaları

Yeni bir dönemle birlikte heyecanımızı hiç kaybetmeden aksine kat kat artırarak yeniden başlıyoruz.

Rüzgara tutulup sağa sola savrulmadan inançlarımızın temelinde sağlam duruşumuzu ele güne ifade etme günüdür bu. Fert fert öncülüğümüzün farkına varıp çevremize gerçek öncü anlayışını getirişimizin çabasıdır bu.

İşte bu duygularla yeni dönemimizde de son süratle dergimiz Genç Öncüler'in kulüp faaliyetleri devam edecektir ve bütün öncülerimizde bu faaliyetlerle hem kendini geliştirip hem de, Müslümanlığının gereği hizmetlerde bulunacaklardır inşallah.

Başlıca kulüplerimiz faaliyetleri ve amaçları şöyledir;

Kültür Sanat Kulübü: Kültür sanat alanında olan olayları takip etmek, sözle ifade gücünün kağıda yansıyan ruhu edebiyatı tanımak ve tanıtmak, yeni çalışmalar yapıp dergimizde herkesle paylaşmak, yeni şairler, hikayeciler hasılı yazarlar ortaya çıkarmaktır kulübümüzün amacı.

Faaliyet göstereceğimiz alanlar:Edebi yazı çalışmaları, Tiyatro çalışmaları, Şiir okumaları, Sine-ma gösterimi,

Bilim-Teknik kulübü: Çevresinde gelişmekte olan dünyanın farkına varan, gelişen teknolojiyi takip eden bir anlamda bilimsel anlamda yapıları bilen, projeler, teknikler, icatlar ile yapılmamış olanı yapan bilim ve teknikte öncüler yetiştirmek amacı taşımaktadır kulübümüz.

Faaliyet göstereceğimiz alanlar: Bilgisayar öğre-

timi, projeler, teknikler, icatlar, bilim tarihi çalışmaları

Tarih Kulübü: Tarihle hiçbir zaman bağıını koparmamış, tarihi her zaman ders alınacak bir kitap gibi gören, güzide mekanları bizzat gezerek, inceleyerek çalışmalarını yoğunlaştıran ve tarih konusuna meraklı kişileri yönlendirmek bunun yanında onları yetiştirmek kulübümüz ana amacını oluşturmaktadır.

Faaliyet göstereceğimiz alanlar: Şehir gezileri, tarihi mekanlar, geziler, tarih üzerine araştırmalar,tarih okumaları

Spor kulübü: Kulübümüzün amacı, Allah tarafından bize bahşedilen vücudumuzu sıhhatli ve zinde tutmak için tumuvalar, sportif faaliyetler düzenleyip Müslüman gencin spor alanında da kendini ispatlamasını sağlamaktır.

Faaliyet göstereceğimiz alanlar: Futbol tumuvaları, Basketbol tumuvaları, Voleybol tumuvaları

İslami Araştırmalar Kulübü: Müslüman gencin kendi dinini araştırdığı, öğrendiği, Müslüman örnekliklerini seçip onlar hakkında çalışmalar yaptığı herkese bunları yaydığı ve yaşamının her alanında Müslüman bilinci kazanmış ve kitabının ilk emri olan "oku" emrini göz ardı etmeyen insanlar yetiştirmek ve onlara imkan sağlamak İslami Araştırmalar kulübümüzün amacıdır.

Faaliyet göstereceğimiz alanlar: Fıkıh, tefsir, hadis, siyer, araştırmaları ve araştırmaların ürünleri olarak yazı çalışmaları...

Bu amaçlar etrafında bütün kardeşlerimizden kulüplerimizde etkin görev almaları ve faaliyetlere katılmaları en büyük arzumuzdur.

Liseler arasında ANADOLU LİSELERİ

Samet Tomakin

Anadolu Liseleri...Türkiye'de Fen Liseleri, Özel Fen Liseleri'nden sonra gelen en başarılı ve LGS sınavında kazanılması Fen Liseleri'ne göre daha mümkün bulunan liseler... 1990'lardan sonra kurulan bu liseler, LGS sınavında öğrencilerin en çok rağbet ettikleri liseler konumundadır.Ve her yıl artan öğrenci sayısına bağlı olarak kazanılması zorlaşmakta ancak buna karşın kalitesi her geçen yıl malesef daha da düşmektedir.

Objektif olarak bakmak gerekirse Anadolu Liseleri avantajlara sahip olmakla beraber dezavantajlara da sahip bulunmaktadır. Avantaj-

larını saymak gerekirse; Anadolu Liselerinin en büyük avantajı öğrencilerinin sahip oldukları bilgi seviyeleri dikkate alındığında ortaya çıkar. Çünkü buraya giren öğrenciler belirli bir sınav neticesinde belirlendikleri için öğrencileri genellikle birbirine yakın bilgi seviyesindedirler. Ve bu da öğrencilerin öğretmenlerinden daha fazla yararlanabilmelerine olanak sağlar. Bunun dışında MEB'in Anadolu Liseleri'nin kuruluş amaçlarına ve açıklamalarına bakılırsa öğretmen açısından düz liselere göre daha da avantajlıdır. Çünkü açıklamalara göre öğretmen ataması lisenin türüne göre yapılmaktadır. Anadolu Liseleri'nin de ÖSS'de en başarılı lise türleri arasında ilk üçte olduğu düşünül-

185 PUAN VE ÜSTÜ

FEN LİSELERİ	97.7
ÖZEL FEN LİSELERİ	94.3
ANADOLU LİSELERİ	93.8
A.ÖĞRET.LİSELERİ	93.3
ASKERİ LİSELER	91.8
Y.DİL AĞIRLIKLİ	86.1
Y.DİLDE EĞİTİM YAPAN	82.3
İMAM-HATİP	72.0
ÖZEL LİSELER	71.1
DÜZ LİSELER	59.0

lürse bu açıdan avantajlı konumları görülmüş olur. Bu seneki ÖSS sonuçlarına bakılacak olunursa liselerin ÖSS başarıları şu şekildedir:

Bu tablodan da anlaşılacağı üzere Anadolu Liseleri'nde her 100 öğrenciden 94'ü 185 ve üstü puan almaktadır. Bu açıdan bakacak olursak Anadolu Liseleri oldukça başarılı bir lise türüdür. Ancak unutulmamalıdır ki 185 puan barajdır. Ve maalesef ki ÖSS'de iyi bölümlere girebilmek hele de İstanbul gibi bir yerde iyi bir üniversite için yeterli değildir.

Anadolu Liseleri'nin dezavantajlarına bakacak olursak burada karşımıza çıkan en önemli etken öğretmen faktörüdür. Ve maalesef ki Anadolu Liselerinde öğretmen kalitesinin gün geçtikçe düşmesi Anadolu Liseleri'nin kalite ve dolayısıyla başarısının da düşmesinde gösterilmektedir ki bir numaralı etken olarak göze çarpmaktadır. Ve buna bağlı olarak belirli bir puan alıp da oraya gelen öğrencilerin de kendilerine lisede pek fazla bir şey katamamaları ve kendilerini ÖSS'de yeterince gösterememeleri anlamına gelmektedir.

Sonuç olarak bütün bunların a

rağmen Anadolu Liseleri Türkiye'nin en önemli lise türlerinden biridir ve hala ÖSS'de başarı için en önemli unsurlardan bir tanesidir. Ancak unutulmamalıdır ki ne ÖSS'yi kazanmak sadece gözde liselerden birine gidebilmekten geçer ne de her Anadolu Lisesi öğrencisi kazanmayı garantilemiş demektir. Şunu hiçbir öğrenci unutmamalıdır ki ÖSS'de başarıda liseler, aile faktörü, dış etkenler, olanaklar vb. ÖSS'de sadece başarının %30'luk kısmını oluşturmaktadır. Asıl olan geriye kalan % 70'lik kısımdır. Ve bu da tamamiyle öğrencinin kendi gayretidir. Tabii ki % 30 luk kısım önemsenmeyecek kadar az bir rakam değildir ama mühim olan öğrencidir ve onun kendini iyi yetiştirebilmesidir. Yani işin büyük bir kısmı öğrenci de biter.

İmam Hatip Liselerinin ÖSS Başarısı

Taha Yalçın

Ve yine bir ÖSS sonrasında; yine değerlendirmeler yapıyor, rakamları analize çabalyoruz. Gelen sonuçların bize öğrettikleri var ve bunu istatistiklerin yalancı veya aldatıcı olmamasına falan da borçlu değiliz. Hesaplar ortada, rakamlar arşivlere girildi ve çıkarılacak dersler zihinlerde kendisini bir kez daha çok açık bir biçimde ortaya döktü. 21 Temmuz günü ÖSYM Başkanı'nın basın toplantısında verdiği rakamlarla öğrendik anlatılanların birer masal olduğunu ve hatırladık asıl vahim olanın gerçekler olduğunu. Tablo hakikaten vahimdi ve 32.177 adayın sıfır çektiği haberi, Türk eğitim-öğretim sisteminin içeriğinin uzun boylu bir analize pek gerek bırakmıyordu maalesef. Genel liselerin 4 yıllık bir fakülteye girebilme oranının %59 ile sınırlı olduğu bir tablo, bahsettiğim. Okulların kendilerini ve çevresindekileri aldatıcı bir tarzda "sınavı kazananlar" diye sundukları oranların reel hiçbir yanı olmadığını da öğretiyor bize bu rakamlar. Özellikle bu konuda oldukça mahir olan ve ücretlerinin her yıl birer servet halini aldığı özel lise-

lerin başarı oranı ise çok daha düşündürücü: %71.1.Yani iyi bir fakülteye giriş için aranan şartın %0.8 ile %2.5 arasındaki dilime girmek olduğu bir üniversite giriş sisteminde basit bir matematik hesabıyla ortaya şu sonucu çıkarabiliriz: Yığınla para harcayarak özel liseye gidenlerin iyi bir fakülteye yerleşebilmeleri için girmeleri gereken dilim %0.5 ile %1.7 aralığına düşmüş durumda. Yani büyük maddi giderler karşılığı verilen eğitimin fiyaskoyla neticelendiğini iç burukluğuyla anlamış bulunuyoruz. Çok garip ve trajik bir manzara. Anlayacağınız elimizi attığımız yerin, yerinde kalmaması gibi bir problemle karşı karşıyayız.

Elbette hayatta kaybedenlerin varlığı, yıldızı parlayanların ve üstte kalanların da ortaya çıkmasıyla paralellik arz ediyor. Bu anlamda, özellikle değerlendirilmesi gereken bir gerçeği dile getirmek gerek: İmam Hatip Liseleri'nin sınav başarısı. İmam Hatipler süreçte ve sonuçta kendisine üst taraflarda bir yer bulmayı becerenlerden oldu yine; kimilerinin inanamamalarına ve bu durumdan hiç hoş-

IHL 'Açıköğretim'e mahkûm edildi

22 ilahiyat fakültesi için sadece 445 kontenjan açan YÖK, IHL mezunlarının ilahiyata girmelerinin bile önünü kesti. Sınava giren 71 bin IHL'linin çoğu katsayı adaletsizliği yüzünden ancak Açıköğretim'e yerleşebildi. İmam-Hatip lisesi öğrencileri (IHL), ÖSS'deki başarılarına rağmen katsayı adaletsizliği yüzünden hakettikleri okullara giremedi.

IHL öğrencilerinin kendi meslek dallarındaki okullara yerleştirileceğini söyleyen YÖK, sınava başvuran 71 bin 689 IHL mezunu için 22 ilahiyat fakültesi'nde sadece 445 kontenjan açtı. Sınava başvuran 71 bin 689 IHL mezununun yüzde 28.3'ü açıköğretim programlarına yerleşirken, lisans programına girenlerin oranı yüzde 2.9'da kaldı. İmam hatip mezunlarının yüzde 5'i de önlisans programlarına yerleşti.

ÖSS'de en başarılı okul olan Kartal Anadolu IHL öğrencileri de katsayı yüzünden hakettikleri yerlere giremedi. Türkiye 13'ncüsü olan Gülşen Ökten, Erzurum Atatürk Üniversitesi'ne, diğer başarılı öğrencilerden Abdullah S. Nur Marmara Ün. İlahiyat Fakültesi'ne, Dudu Kübra Erşan Pamukkale Ün. Mühendislik Fak.'ne, Abdullah Özkan Yeditepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'ne, Lokman Tütüncü Abant İzzet Baysal Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesine, Esra Eğitici ise İstanbul Bilgi Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesine yerleşti.

20.08.2004-Cuma- Yeni Şafak

nut olmamalarına rağmen. 4 yıllık fakülteye yerleşen imam hatipli oranı %72. Bu dehşet bir rakam. Bu kelimenin abartı olmadığına inanmak için, imam hatiplerle aynı şartlarda sınava giren ve aynı adaletsiz değerlendirmeye tabi tutulan meslek liselerinin oranlarına bakmak yeterli olacak sanırım. Teknik liselerde bu oran %28.6, Ticaret Meslek liselerinde %32.8 ve Endüstri Meslek liselerinde %16. Aslında imam hatiplerden de böyle bir sonucu hasıl etmeleri bekleniyordu; ama evdeki hesabın çarşıya gelindiğinde tutmadığının anlaşılması dengelerin bozulmasına sebep oldu. Öyleyse bugün, bir gerçekle bir kez daha yüzleşme zamanı geldi: Zorlama ile, engelleme ile, mahrum bırakma ile insanların çalışmalarının ve gayretlerinin sonucu oluşturdukları birikimlerini ellerinden alamıyorsunuz. Siz bir yerden bastırıyorsunuz ama başka yerdeki açığı kapatamıyorsunuz

ve kardelen çi-

çeklerinin karn ve kışın ortasında baharı yaşatmasını engelleyemiyorsunuz. Zaten hayatın seyri de hep kararlı duranların başarıya ulaştıklarını öğretmiyor mu bizlere? İşte bu yüzden kardelen çiçeklerinin görevidir karları delip yeryüzüne güzel bir örtü yapmak ve kardelenlere duyulan saygının nedenidir zor zamanlarda ortaya çıkmak. Unutmamamız gereken bir husus var: herkesin bizi sevmeye ve beğenme ihtimali yoktur ve buna gerek de olmaz; ama herkesin bize saygı duyma olanağı vardır; tıpkı peygamberler gibi. O yüzden şiirlerin ve tasvirlerin temalarında sabırlı duruşların öznesidir hep kardelen; çünkü saygı üretirler ve yığınların, miskinliğin, moral bozukluğunun ve gayretsizliğin karşısında dikilen birer semboldür kardelenler.

58 Sene Aynı Tezgahta... Dile Kolay

Bileyci Mustafa Amca'yla röportaj

Murat Çelik, A. Yusuf Özdemir

Fotoğraf: Zafer Bezci

Aşağıda okuyacağınız bu sohbet, yağmurun insanın iliklerine kadar nüfuz ettiği bir akşamüstü vakti İstanbul Eminönü'nde, dede mirası tezgahında emeğinden başka sergileyebileceği bir şey olmayan ve bir demirci dükkanına 58 senesini hasreden Mustafa Amcayla yapıldı. Niye Mustafa Amca diye soranlara verilecek cevap basit aslında: doğallık, sadece doğallık. Tezgah başında geçirdiği 58 senenin Mustafa Amca'ya öğrettiklerinden nasiplenme umudu belki de. Hayatın ve insanların içyüzünü dinleyebiliriz, umudu biraz da. Yılların yorgunluğu var yüzünde bir parça ama umutlu o, gençlerden ve onların gelip bir şeyler yapmasını bekliyor ve bu umudu halen devam ettirmeyi başanıyor. Genç Öncülerin misafir olup nasihatlarını dinlediği Mustafa

Amca ile baş başa bırakıyoruz şimdi sizleri...

Genç Öncüler: Amca bize kendinizi tanıtır mısın?

Mustafa Amca: Ben Zonguldak Ereğliliyim, 1932 doğumluyum. 1946 senesinde İstanbul'a geldim. Aynı işi yapan dedemin yanına geldim. İşe çırak olarak başladım. Dedemin yanında babam ve amcam da vardı. Dedem 1948 senesinde işi bıraktı. 1946'dan beri 58 sene ben çalıştım bu tezgahlarda. Yani bu tezgahlar 108 senedir bizde. Babam 1970'de bıraktı amcam 1980'de bıraktı kalakala ben kaldım.

Genç Öncüler: Amca peki ne yapıyorsun burada?

M. A. : Ben keser biliyorum testere biliyorum. Yapıyorum ve onları satıyorum.

Genç Öncüler: Amca biz lise öğrencileri olarak bir gençlik dergisi çıkıyoruz. Senin gençler hakkındaki düşüncelerini öğrenmek istiyoruz?

M. A. : Şimdiki gençler ne bileyim eskisi gibi değil; hümmetsiz, saygısız; yani artık saymıyorlar büyüklerini, umursamıyorlar onları.

Değişen ve bozulan hayat anlayışının etkileri, ilk olarak gençler üzerinde hissediliyor Mustafa Amca'ya göre ve artık eski devirlerde kalan saygı ve hürmetin yerini ukalalık ve çok bilmişlik aldı maalesef. Öyle görünüyor ki Mustafa Amca da bu durumdan epey rahatsız.

Genç Öncüler: Eskiden nasıldı?

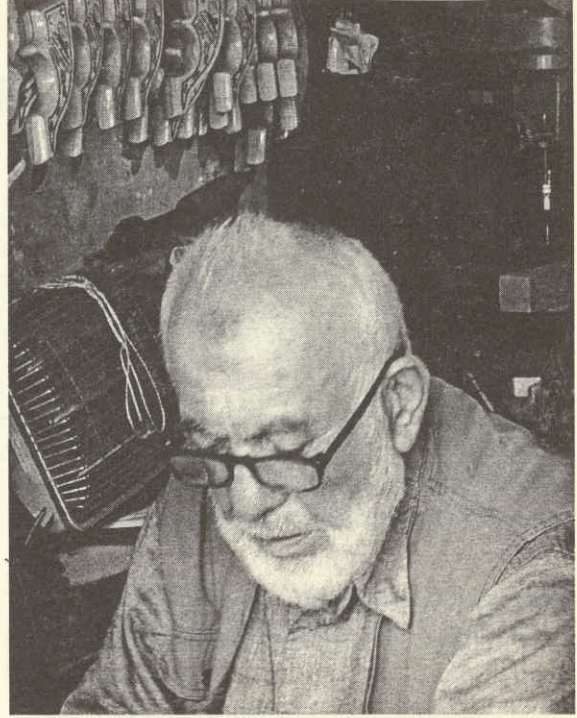
M. A. : Eski gençler büyük saygı gösterirlerdi, sayarlardı ama şimdi binde bir; yani çok az çıkıyor. Eskiden otobüse binildiği zaman yaşlılara yer verilerdi.

Istanbul beyefendiliği diye bir kavram çıkmışsa, bunun herhalde 58 senedir buraların tozunu yutmuş birisinden dinlenecek tarifi de böyle bir şey olsa gerek. Adam gibi olmak yani..

Genç Öncüler: Bu devirde gençlerin karinesi kötü diye aileleriyle arası bozuk oluyor veya başka tür sorunları oluyor. Sence aileler bunun için ne yapmalı, nasıl terbiye vermeli çocuklarına?

M. A. : Aileler çocuklarının çok üzerine düşüyorlar, onları sıkıyorlar. Çocukları sıkarsan iyi olmaz yani. Onlara diyeceğim biraz serbest bıraksınlar; çünkü sıkarsan çocuğu daha kötü olur.

Mustafa Amca'nın hayat dersi devam ediyor... Anne ve babaların burada tecrübeyle konuşan yaşlı bir amcanın söylediklerini dikkate almalan, gençleri sevindirecek galiba.

Genç Öncüler: Sen İstanbul'a geldiğinde İstanbul nasıldı?

M. A. : Ben İstanbul'a geldiğimde beş yüz bin nüfus vardı. O zaman at arabalarından geçilmiyordu buralar, taksi veya otobüs yoktu. O zaman ki İstanbul daha güzeldi. Yani güzel değildi de ahlak bakımından insanlık bakımından o zaman daha başkaydı.

Genç Öncüler: Yani İstanbul ilerlemiyor, geri gidiyor diyorsun.

M. A. : İstanbul'un temizliği, güzelliği iyiye gidiyor da ahlak bakımından geri gidiyor. O zaman açık çıplak kadınları çok az görürdük o bakımdan çok geri kaldı yani.

Mustafa Amca ilerilik-gerilik arasındaki gerçek farkı iyi ayırt edebilenlerden görünüyor ve daha da güzel tarafı, ahlakın geriye gitmesinin her şeyde bir gerilik anlamına geldiğini de bilenlerden; o halde bu söylediği hiç yabana atılacak şey gibi durmuyor.

Genç Öncüler: Peki Mustafa Amca ne olacak bu memleketin hali?

Mustafa Amca ilerilik-gerilik arasındaki gerçek farkı iyi ayırt edebilenlerden görünüyor ve daha da güzel tarafı, ahlakın geniyeye gitmesinin her şeyde bir gerilik anlamına geldiğini de bilenlerden; o halde bu söylediği hiç yabana atılacak şey gibi durmuyor.

M. A. : Memleketin hali hiç iyiye gitmiyor. Daima kötüye gidiyor. Irak nasıl olduysa bizim sonumuz da öyle olacak korkarım.

O yine de gençlerden bir hayli umutlu olduğunu da söylemekten hiç geri durmuyor ama kimi zaman da üzüntüsünü dışa yansıtan bir yapıya sahip olduğunu da belli ediyor.

Genç Öncüler: Amca bize bir örnek verirsiniz, işte şu kötüye gidiyor diye?

M. A. : Memlekette İslamiyet'in yükselmesini isteyen yok. İslamiyet'i daima geriletmek istiyorlar.

Bu ülkenin insanının, yapılan her şeye rağmen İslam kaygılarının olduğunu gösteren bir örnek aslında Mustafa Amca da. İşin bu tarafı doğrusu heyecanlandırıyor insanı.

Genç Öncüler: Sonuçta bize düşen dinimizi yaymak. İşte biz de bu gayeyle dergi çıkarıyoruz. Liseli gençlere ahlak bakımından güzel bir şeyler kazandırabilmek ve onları dinimiz bakımından geliştirmek için. Bizim çıkarttığımız Genç Öncüler dergisi olarak "Televizyonun Hayatımızdaki Yeri" konulu bir yarışma yaptık. Sen ne dersin amca, televizyonun hayatımıza nasıl etkisi oldu?

M. A. : Televizyon bir yandan iyi bir yandan kötü; iyi tarafı, her tarafta ne olduysa görüyorsunuz orası iyi. Kötü tarafı, çıplak kadınlar ahlaki bozuyorlar bu tarafı gerçekten çok kötü.

Belki kendi çocuklarını, torunlarını gözünün önüne getirerek cevap veriyor bu soruya Mustafa Amca ve televizyon denilen yeni moda aletin onlara verdiği tahribattan üzüntü duyar gibi konuşuyor ve "aman bunların oyununa gelmeyin" dercesine kaygılandığını belirtiyor bizlerin ahlakı için.

Genç Öncüler: Gençlere bir mesajın var mı amca? Tavsiyelerin var mı onlara?

M. A. : Gençler daima dürüst olsunlar; büyüklere saygılı küçüklerine sevgili olsunlar büyüklerin sözünden çıkmasınlar ve kendi kalfalarına göre iş yapmasınlar.

Dürüstlüğü hayat düsturu olarak almamız gerektiğini söyleyen bir tavsiye ile bitiriyor sözlerini Mustafa Amca. Bize düşen de arkadaşlarımıza "Mustafa Amca'nın sözlerini aklınızın bir köşesine not edin" demek ve hayatı, değerlerini ciddiye almalarını öğütlemek.

Geleceğin Yazar ve Çizerlerinin Büyük Yarışı

Mert Eroğlu

Genç Öncüler, liseliler tarafından çıkarılan bir gençlik dergisi ve bütün liselileri dergilerine katkıda bulunmaya çağırarak onları geleceğin düşünen ve üreten insanları olma noktasında hazırlıyor. Genç Öncüler dergisi, geleceğimize yatırım yapıyor. İnsanın hayatında önemli kararların verildiği gençlik döneminde, gençliğin doğru karar vermesini sağlayarak, bulunduğu insanlara her alanda destek olmayı sağlıyor.

Geleceğimiz hakkında endişelerimizin gideril-

mesi bugün attığımız adımların önemini arttırıyor. İnsanları yazıyla, yazılı olanla tanıştırmak, yetenekli insanları bulup çıkartmak bu anlamda daha bir önem kazanıyor.

Genç Öncüler, liselilere böyle bir imkanı hazırlamanın verdiği haz ve onları motive eden gücüyle yaşıyorlar. Bu moral ve heyecanı etraflarına yansıtıyor ve insanlarla paylaşıyorlar.

Geçmişten geleceğe doğru devam eden bir akışın içinde yarınlarda bu durumun sürdürülebilmesi için yapılması gereken elbette çok şey ve atılması gereken onca adım var. Yazı ve karikatür alanlarında Genç Öncüler'in düzenlemiş olduğu bu yarışma yapılacak güzel şeylerin müjdecisi, habercisi oldu bizim için.

Dergimizin sayfalarnı yeni yazar ve çizerlere açmanın heyecanlı ve teşvik edici yanları vardı. Ödüleriyle teşvik edici, bir yarış heyecanı içinde zevkli yarışmamız gündemimizi, hayatımızı en fazla işgal eden konulardan birine ayırdı: "Televizyonun Hayatımızdaki Yeri". Hepimizi ilgilendiren bir konu olması yönüyle de katılımı arttırdı.

Abdullah Yıldız (Umran dergisi sahibi, araştırmacı, yazar) gibi eğitim, kültür ve yayın hayatımıza önemli hizmetleri geçen seçkin isimlerden oluşan seçici kurulumuz tarafından sonuçlandırılmış oldu. Yarışmanın bir başka sevindirici ve umut verici yönü ise, seçici kurulumuzun da tespitiyle yazı ve karikatür alanındaki eserlerin ülkemizdeki mevcut seviyenin üstüne çıkmış olmasıydı.

Bu arzulanan tabloyu yaşatan, yarışmaya ilgi gösteren, katılan kardeşlerimize, kıymetli vakitlerini ayıran seçici kurulumuza, maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen herkese çok teşekkür edi-

yoruz. Bu arada özellikle desteklerini esirgemeyen Exper bilgisayardan Sn. Nazım Özdemir Bey'e,

3M Tekstil'den Mustafa Onbaşıgil Bey'e, Girişim Kağıtçılık'tan Ünsal Ulukır Bey'e, Asya Kağıtçılık'tan Necati Hanönü Bey'e, Umran dergisine, Pınar yayınlarına, Araştırma ve Kültür Vakfına, Yıldızlar Kağıtçılık'a, Sn. Reşat Petek'e çok teşekkür ediyoruz.

Genç Öncüler dergisinin, "Televizyonun Hayatımızdaki Yeri" konulu düzenlemiş olduğu ödüllü yazı ve karikatür yarışması, Türkiye'nin dört bir tarafından sağlanan yoğun bir katılımı geleceğin yazar ve çizerlerini seçme noktasında önemli bir adım oldu. Hz. Adem'den bugüne kadar devam eden kutlu akışın, öncüler yardımıyla yarınlara daha heyecanla çağlayarak akacağına müjdeleyen bir girişim oldu. Düzenlemiş olduğumuz yarışmamızın dünyamıza, İslam alemine daha nice hayırlara vesile olmasını diliyoruz.

Genç Öncüler Fetih Ve Gençlik Şöleni Yazı ve Karikatür Yarışması Ödül Töreni

Günlerden 28 Mayıs 2004. Genç Öncüler'in Fatih binasında coşkulu bir bekleyiş var. Nedeni malum. Bu yılın büyük organizasyonlarından biri gerçekleşecek, yer: Feza sineması, saat: 18:30. İnanılmaz bir heyecan ve onun da getirdiği göğüs kabartıcı duygular. Genç Öncüler'in bir araya toplandığı bu görkemli geceyi sizlere bir kere daha yaşatmak istiyorum. Hani klişeleşmiş bir söz vardır: "Anlatılmaz, yaşanır" diye ben onu kale almayarak sizleri o geceye götürmek istiyorum.

Günlerden beri beklediğimiz 28 Mayıs Cuma günü, saat 18:30 gelip çatmıştı. Bütün salon Genç Öncüler afişleriyle donatılmıştı. Konuk karşılama merasiminden tutun, sahne görevlilerine kadar herkes yerinde hazır, sunucumuz sayın Metin Çıkrıkçı ağabeyimizi bekliyordu.

Saat 18:30 sularında Metin ağabeyimiz yerini

alıyor bu muhteşem gecenin açılışını çok güzel bir konuşmayla başlatıyordu. Salon tam manasıyla izdiham raddesine ulaşmıştı. Metin ağabeyimizin kısa konuşmasından her toplantımızın başında yer verdiğimiz yüce kitap Kur'an'ı Kerim tilavetinden sonra Genç Öncüler olarak neleri referans alıyoruz ve onları nasıl uyguluyoruz temasında gözlere ve gönüllere hitap eden slayt gösterimiz yerini alıyordu. Son derece titizlik ve itina ile hazırlanmış sunumumuzun ardından yaklaşık bir aydır devam eden "Televizyonun Hayatımızdaki Yeri" konu başlıklı yarışmamızın ödül törenine geliyordu sıra. Herkes de hummalı bir bekleyiş. Türkiye'nin her yerinden gelen yoğun başvurular bu heyecanı bir nebze daha arttırıyordu. Metin ağabeyimiz teker teker yarışma derecelerini ve mansiyonları davet ediyordu:

Sonra ödüllerini takdim etmek üzere saygıdeğer büyüklerimizi sahneye davet ediyordu. Sayın jüri üyelerinin içinde yer alan Mehmet Akif Ak yazılann hangi niteliklerde olduğunu ve nasıl seçici davrandıklarını anlatıyordu bizlere.

Ödül törenimizin ardından günün anlam ve önemini belirtmek üzere gazeteci, yazar Abdurrahman Dilipak sahneye davet ediliyordu. Fetih içtenliği o günkü gibi bize aktaran Abdurrahman Dilipak bizlere Fatih'in buralarda nasıl dolaştığını mi-zah çerçevesinde bütün haşmetiyle anlatıyordu.

Sıra Umram dergisinin yayın sorumlusu, gazeteci, yazar Abdullah Yıldız sahnedeki yerini meraklı bakışlı arasında alıyordu. Fethi bizlere farklı bir biçimde sunan Abdullah ağabeyimizin arkasından sıra finale yani mehteran'a gelmiyordu. Herkes hangi kapıdan gelecekler diye her kapıyı gözleriyle yokluyor ve alkışlarını kesilmiyordu. Sunucunun adeta yürekleri coşturan anonsundan sonra salon tam bir renk cümbüşüne bürünüyordu. Sahneye

kurulan kadro bütün haşmetiyle alkışların bitmesini bekliyorlardı. İlk marşlarına başlamaları için komut geldi. Seslerin birbirine uyumu Genç Öncüler'i daha bir coşturmuştu. Kimse yerinde duramıyordu. Alkışlar eşliğinde mehteran takımı konserini bitmişti ki arka saflardan "bir daha, bir daha" nidaları yükselmeye başlıyordu. Takım başkanı bizleri kıramadıklarını dile getirdikten sonra son bir marşla konserlerine son veriyorlardı. Geldikleri gibi uğurlanan kadro eski zafer günlerini aratmıyordu.

Ve son gelip çatmıştı. Bütün görevli arkadaşlar bu güzel gecenin bitimde yüzlerindeki yorgunluk edasını gizlemeyi bilmiş ve birbirlerini tebrik ediyorlardı. Genç Öncüler'in dev kadrosunun fotoğraf çekiminden sonra salon yavaş yavaş boşalmaya başlıyordu. Gecenin pürüzsüzlüğü fert fert herkesin yüzüne vuruyordu.

Allah bize daha nice böyle büyük ve görkemli geceler düzenlemeyi nasip ve müyesser eylesin!

Yazı

- 1.Kübra Açık (Adapazarı A.IHL.)
- 2.Ece Erdal (İstanbul- Şişli Lisesi)
- 3.Rukiye Turgut (Hakkari- Hakkari Lisesi)

Mansiyonlar

- 1.Mukadder Okuyan İstanbul- Ümraniye A.L.
- 2.Melike Zeynep Daye İstanbul- Özel Derya Öncü
- 3.Hatice Topçu Sivas- Sivas A.IHL.
- 4.Abdullah Enes Özel İstanbul- İstanbul Lisesi
- 5.Hamide Ay İstanbul- Eyüp A.IHL.
- 6.Rümeysa Büyükküpcü Isparta Merkez IHL.

- 7.Şerife İnderin İzmir- Bornova Atatürk A.L.
- 8.Şehri Erbaş İstanbul- Pertevniyal A.L.
- 9.Esra Türkkan İstanbul Açıköğretim L.
- 10.İbrahim Aksu İstanbul- Maltepe IHL.

Karikatür

- 1.Yasir Buğra Eryılmaz Kartal A.IHL.
- 2.Ahmet Necati Erdem İstanbul-Özel Derya Öncü
- 3.Seda Ekin İstanbul Açıköğretim L.

Mansiyonlar

- 1.Musab Sarın Kartal A.IHL.
- 2.M. Tuğrul Yıldırım İstanbul- Özel Derya Öncü

genç öncüler

Küçük Yüreklerin Sevgisinden Mahrum “TEKNOLOJİ”

Kübra Açık
Adapazarı Anadolu IHL

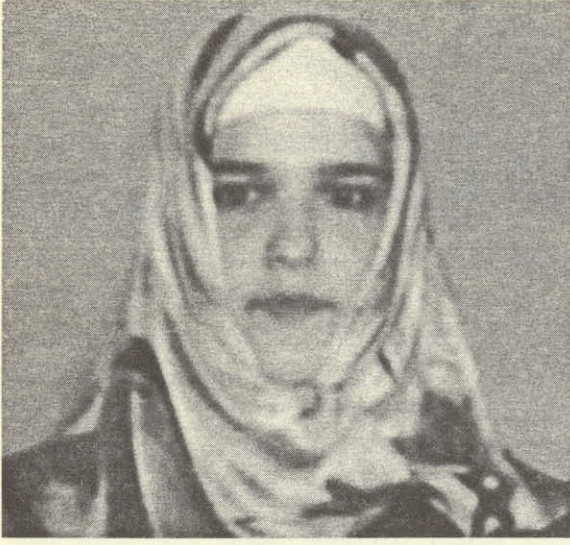
İçimden çıkılmaz zorluklar getiriyor zaman... Sadece kendimiz ve sevdiğimiz için yaşadığımız anlar azalıyor. Öyle; elimizden tutulup götürüldüğümüz elimizin hiç bırakılmadığı günleri tekrar yaşamak istiyoruz. Mısır patlaklarını, elma şekerlerini sohbetimize katık etmememiz için intikamını oldukça hızlı alıyor değişen zaman ve gelişen teknoloji... Ve ben babamın bana altın tepsilerde sunduğu masalları özleyorum canım yana yana... Ve içimi çekiyorum başımı yastığa koyarken. Çocuk yüreğimle fark ediyorum şarkılar bırakıyor bizi, unutmaz anlar, fotoğraflar, mısralar, kitaplar, çekip gidiyor zaman. Biz de büyüyoruz da büyüyoruz. Çocukluğumuzu dolu dizgin yaşayamadan. Babam artık tutmuyor ellerimden ve annem patlamış mısırları beni sevindirmek için yapmıyor içine yüreğini katarak. Gece sohbetlerimiz olmuyor artık şen şakrak.

Hepimiz zihnimizi sallayan anlamsız bakışlarımızla aynı doğrultuya bakıyoruz, adına "Televizyon" dedikleri. Nefret ediyorum benden babamı, annemi, elma şekerimi; hayallerimi, şiirlerimi çalan bu hırsız kutudan. Ben gülleri özleyorum buram buram peygamber kıran hikayelerimde yer alan gülleri. Cennet bahçelerini özleyorum ve yağ-

Kimse somadı, aynadaki kendi yüzüne; güzeli yaratan kim diye. Hiç birimiz fark edemedik o büyük ressamı ve unuttuk güzel bulduğumuz kukulların Rabblerinin bizim rabbimiz olduğunu.

mur yağmur ağlıyorum bakışlarıma rahmet düşün diye. O kadar çok bağlamışız ki şu hırsız kutuya zamanımızı çaldığı halde kelepçe vurdurmuyoruz kollanına. Oysa en iyi avukatlar var elimizde para değil, sevgi isteyen, savcımız var. Yirmi dört saatin beş vaktini ona dua ederek geçirmemizi arzu eden ve karşılığında bütün hazineleri inci inci yüreğimize düzen.. Oysa hepimiz biliyoruz gözümüzü açtığımızda dünya hali kalabalıktı. Altı milyon konuk gelmiş gitmez gibi dağılmışlar yeryüzüne tembelin biri de kaç kişiyiz diye tek tek saymış insanları sonra basın yoluyla açıklamış. Zaten yeteri kadar açık değil mi? O hırsız kutuya ne gerek var herşeyi bilmek için. O geldiğinden beri bizden gidenlerin farkında değiliz hiçbirimiz. Ailemizse çok büyük her tarafa yayılmışız. Hintli esmerle Çinli çekik gözlü, Asyalı beyazla, Yemenli karagözlü kardeşlerim olmuş geçmişin kıssalarında. Daha neler neler görmüşüz? Televizyondan duymadım seksenlik nur yüzlü dedelerim anlattı. Yaşamış halleriyle asırlaşmış kitaplardan öğrendik... Nuh'un tufanında boğulup, İsa'nın soluğuyla dirilmişiz. Musa denizde yürümüş İbrahim ateşte gülmüş. Ama yalan yok hepsi yaşanmış hepsi gerçek Televizyon söylemedi. Radyo duyurmadı. Ama gelenliğimizde eskimeyen sözler yok edil-

meyen kitaplar var. Kitap varsa problem yok aslında.. Aç, aç oku okudukça açıl. Bilgi öğren aklın şaşsın, güzel söz işit zihnin açılın edepli söyle sözün anlaşılın. Çünkü Rahman bizi en güzel yarattı bütün türkölere inat... Hiç kimseye vermedi zekanın bu türlüünü ama biz tartıştığımız televizyonun, bilgisayarın beynimizin bir eseri olduğunu unuttuk ve iyi anlıyorum bazı şeyleri belkide bu yüzden küskünüm zamanımızı çalan o hırsız kutuya. Onun yüzünden yaradılış gayemizi unuttuk, ve yaradana yönelmeyi... Onun yüzünden hayatımız başka insanlarla anlam bulmaya başladı. Magazin programlarını izlemeden namaz kılamaz olduk ve ikinci soluğa bıraktık gönlümüzün sultanını. En kötüsü de buydu ya. Seccadeye giden alınlar bile canlı kulakları izliyordu Allah'ı zikreden gözleriyle... Usul usul... Kimse sormadı, aynadaki kendi yüzüne; güzeli yaratan kim diye. Hiç birimiz fark edemedik o büyük ressamı ve unuttuk güzel bulduğumuz kuklaların Rabblerinin bizim rabbimiz olduğunu. Oysa hiç aklıma gelmezdi bir cam arkasının yaratıcısı bile farklı düşündüreceğini. Zamanın bu kadar esir edileceğini tahmin edememiştım karton bakışlara ve camdan yüreklere. Avuçları hiç bu kadar yanmamıştı. Böylesine utanmamıştım insanlığımdan Peygamber diyana tutulan kristal aynanın bize yansıttığı ilahi semolün soluşunu. iliklerimde hissedememek böylesine utandırdı beni. Biliyorum ahir zamanda genç olmanın zorluklarını yaşıyoruz

hepimiz. Ve aşmaya çalışıyoruz kaybolduğumuz ufukları.

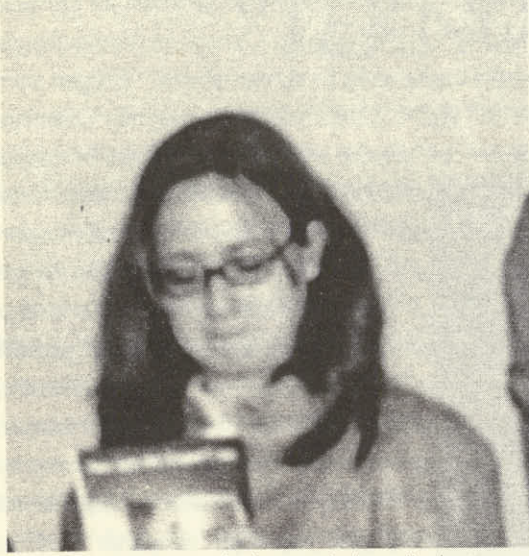
Bense şimdi farkındayım herşeyin hayata ve insanlığa dair tasarımlarımızı "buyruk" denizinde bir güzel yıkayıp içimizin barında kurutmadan asma-malıydık meydanlara, çilemez olmalıydı kurgulanmızı, eylemlerimizi kutsallaştıran "Hollywood vahşeti" değil. Çünkülerimize, inançlarımıza ait cümleleri eksiltile kurmamalıydık. Özneyi ve tümleci bulup eylemi başkalarına bırakmamalıydık. "Edilgen cümlelerin" sözde öznesinde olmamalıydık. Olacaksak "etken" olmalıydık ve inancımızı etken kılmalıydık televizyonumuzun renkli ekranlarında. Belki o zaman böylesine nefret etmezdim o zaman kayıbdan ve kazancım olurdu mantık Bizi genleleyenler vardı elbet... Ama tefekkür suyunda yeterince yıkanmamıştık Yaşadıklarımızın negatiflerini pozitifliyemiyorduk. Toplumsal çehreyi bilmeliydik halbuki. Ancak kalbin derinliklerinden çıkan söz kurşunları ten duvarını geçip yüreklerin özünü kanatıp aydınlatabilirdi. Varoluş yasasının aksine bedenlerimizi önemliymiş gibi yaşantıya adayarak kimlikler oluşturduk. Maskeler geliştirdik bulunduğumuz yerin rengine uygun... Sesimiz çıkmadı bu yüzden nuruza vurulan zincirlere. Neden mi? Net bir ses biriktirememiştik de ondan. Oysaki biz tanımadığımız bir hayat binasının temellerini kucaklıyorduk bilmeden. İlk önce kendimizden başlamalıydık işe, kendi savaşımızı vermeliydik. Tarlalarımızı çapalamalıydık ayrık otlarına karşı ulu tohumu yeşertebilmek için. Bir simyacı sabırla özümüzdeki ilahi kimyayı bulmalıydık. Herşeye rağmen hangi sayılı zaman ve mekan olursa olsun... Karanlığın en koyu renkleriyle ortalığı zifire çevirdiği mekan ne olursa olsun, karanlığın yüreklerin üzerine kabus gibi çömeldiği anlar da dahil inananları kurtarmak için Nuh'un gemisini yola çıkaracağını bilmeliydik. Yürekteki ışığı korudukça, kainatın kalbinin bizim için çarpacağını da. Anlamı kalbinde bir inci gibi taşıyanlar için tutunabilecek bir yerin eksik olmayacağını da

Yeter ki insan "Kişisel menkıbesini" "ilahi öykü" içinde eritebilsin. Yeterki insan teknolojiyi beyninin geliştirdiğini bilsin.

Dostum Kara Kutunun İçinde

Ece Erdal
Şişli Lisesi

Bu sabah aynaya baktığımda kendimi göremez oldum. Sanki benim değil, başka birinin yansımasıydı gözlerindeki acıyla bana bakan kadın. Buğday saçlarım buluta, dümdüz tenim kırışmış çarşafa benziyordu. Nasıl oldum böyle ben? Ağlamak istiyor, onu bile yapacak hâli kendimde bulamıyordum. Kabullenmeliydim artık zamanın egemenliğini. Ama yapamıyordum... Bir zamanların usta oyuncusu, şimdiyse kendi hayatını oynamaktan acizdi! Vücudumun beni taşıdığı zamanlarda şu aynanın karşısından ayrılmak istemezdim. Fakat bir dakika bile durmak yoruyordu beni şimdilerde!

Benimle bu evi paylaşan yansıma ile selamlaştıktan sonra yavaşça odamdan çıktım. Uzun, en az benim yaşimdaki sandalyelerimi sıraladığım koridordan geçip salona vardım. Burası da koridor gibi benim yaşimdaki eşyaları barındırıyordu. Uzun uzun bakındım etrafıma. İki küçük koltuk, bir ufak masa, birkaç sandalye ayakta zor duruyordu. Bunları gördükçe aynaya bakmaktan her gün biraz daha kaçır olmuştum. Biliyordum, bir parçamın daha zamana yenik düştüğünü gün ışığıyla birlikte...

Evimde her şey bir diğerinin ikiziydi sanki! Aynı zamanda doğmuş, şimdiye kadar yaşamışlardı çünkü... Bir genç arkadaşım vardı evimde sade, televizyonum! Onun da saçları kırışmış, sesi boğuk çıkıyordu. Beyaz saçlarına sığınan; oyuncular, eşyalar, sunucular, mankenler de kendi renklerini yitiriyorlardı, beyazın büyüüne kapılıp, Siyah-beyaz ekrana bakmak bir tarafa, boğuk sesini duymak içimi daha bir fena titretiyordu her geçen gün. Yine de o, daha çok gençti benim gözümde! Çünkü ancak o insanları kaniyle canıyla her an taşıyabiliyordu sırtında. Ancak o; Türkü, şarkı çığırtabilirdi her yeni günde! Dünya yaşı kaç olursa olsun, güneşin ilk ışıklarını, şafağı, bir yaşıdaymış gibi karşılayıp, kucaklayabilirdi.

lyce onu süzdükten sonra çağırma vaktinin geldiğine karar verdim. Kumanda eşliğinde kapısını tıklattım. Açtı hemen. En büyük odalarından birine misafir olmak istedim. TRT'ye yöneldim. Baştan bana burada, bir-iki ürün tanıttı. (Şu boş konuşmalarına ısınmadım, bir türlü) Birkaç dakika geçtikten sonra bu tanıtımlar sona erdi. Bir Türk filmi başladı. Oyuncuların listesi verildi önce. Kadir Şen, Nâlân Sun başı çekiyordu. Nhalân Sun ismini duyduğumda irkildim. Bu isim, bana birisini hatırlatıyordu. Bir süre düşündüm... Acaba bu kadın, duvarda resmi asılı olan güzel kadın mıydı? Hafızamı biraz daha zorlayınca gözümün önüne kırışık tende, beyaz saçların uçtuğu bir kadın geldi. Bu kadın sabah aynadaki, bana bakandı! Gözlerimde yaşlar birikmişti. Onları sildikten sonra, filmi izlemeye koyuldum..

Film, eski İstanbul'un dar sokaklarında savrulan bir aşkı anlatıyordu. ama ben konusundan çok manzarayla ilgilendim. "Ne güzeldi yarabim! O samanlar İstanbul." diye mınıldandım. Sonra resme

yöneldim. Ardından kırk yıl öteye...

Sabahleyin erkenden kalkıp, annemle babamın hayır duasını aldıktan sonra yola koyuldum.

Bir film yıldızı olmak istiyordum. Bunun için, bir yönetmene resmimi mektupla göndermiştim. O da beni beğenmiş ve bir filmde oynatmaya söz vermişti. Ben de hayallerimi bavuluma, gölgemi arkama alıp yola koyuldum.

Uzun arayışın ardından Yeşilçam dedikleri so-kağı buldum. Yönetmen beni görünce, hemen anladı, mektubu gönderenin, ben olduğumu. Onu görünce içimden bir şey kopup gitmişti. Acaba yü-reğim miydi, bu kopan şey? İnce yapılı, uzundu. Onun izlemeye koyulmuşken, yanıma geldi. Elini uzattı, nazikçe, sıkayım diye. Eli bir et parçasından çok pamuğu andırıyordu. Oyuncular gelene kadar, flimin konusunu anlattı. Konu; zengin olma hayalleri peşinde koşan, şımarık bir kızla; fakir ama onurlu bir gencin aşkıydı. Tatlı sesi diğer oyuncular gelince kesildi. Tanıştım, gelenlerle. En sıcak kanlı içlerinde Kadir'di.

Çekimler uzun bir süreyi aldı. Bu süre içinde İstanbul'daki yolların birinin başında, yaşlı bir kadının evinde kalıyordum. Çekimler sonlanınca yuvama dönmeye karar verdim. ama yönetmenim değiştirdi kararımı. Bana İstanbul'da bir yuva kurmayı önermişti çünkü. Kabul ettim, tatlı sözleri. Evlenmişim artık. Ama yuvamı uzun süre ayakta tutamadım. Nedeni henüz yıldız değildim ve bunun içimde kalan ateşi beni her gün biraz daha fazla yakıp kavuruyordu. Bu ateş evliliğimi kısa sürede söndürdü. Evliliğin ardından, beyaz perdede pek çok karakterin; eli, kulağı, canı oldum. Birçoğunun altına attım imzama. Ama ellinci yaşıma geldiğimde, kırk dokuzuncu yaşla beraber beyaz perde de bana vedâ etmişti. Ekmeğimi televizyonda aradım. Kadın programlarını sundum, dizilerde oynadım. Bir stardım artık! Ben kendi iştahımı bastırıştım ama ekrandaki yüzüm insanları doyuramıyordu. Bırakmak, kenara çekilmek zorunda kaldım. Bundan sonra televizyon eklemek kapım değil, karşı kıyasına sığındığım bir dostumdu, bu bedendeki damarlardan kan geçtiği sürece...

Gözlerimi araladığımda; geçmişle vedâlaşıp,

ulaştım atmış beşindeki kadına. Uyuya kalmışım yine. Televizyona gözüm ilişti. Oradaki ben aşkını, buradaki bense yaşamımı kaybettiği için üzgündü.

Bakışlarıyla insanın aklını başından alan, gözlerine hapsettiren, çınlayan sesiyle etkileyen tek şey çoğu kişi için günümüzde televizyondur.

Beş yaşındaki bir çocuk kahraman, yirmisinde bir kız aşık, kırkında bir adam futbolcu sanır kendini, onun karşı kıyasına yelken açtığında. Ona yelken açtığın sanıp geçmişle kucaklaşır kimisi, oyuncular gibi...

Bizleri üzsün, kızdırsın, ağlatsın yine de ondan vazgeçemeyiz. Mutlaka her saat farklı bir odasına konuk oluruz.

Tek fark vardır insanlarla kara kutunun arasında. İnsanların teni kınşır, ruhu yaşlanır, o ise her an genç kalmayı başarır.

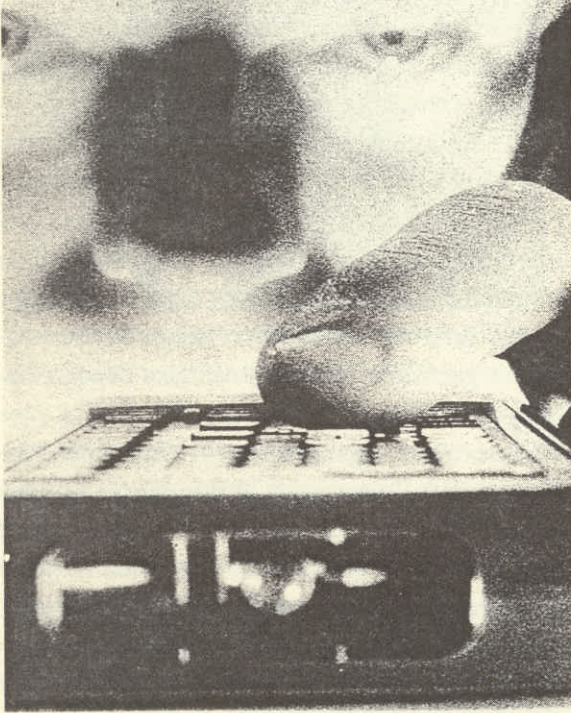
Bu düşünceler akmıştı kan yerine damarlarımdan bir süre. Üzüntü üzerimi bir yorgan gibi örttü. Nefes alamıyordum. Pencereye yaklaşıp, camı araladım. Ezan sesi semaya doğru yol alırken, şimdi şu kara kutunun içinde gördüğüm diğer isimlerin, bir zaman gelip de televizyonun karşısında oturmasını, geçmişine yelken açmamasını diledim. Kabul görmesi umuduyla...

Televizyon, çağımızın önemli icatlarından biridir kuşkusuz. Televizyonla birlikte büyük bir köye dönüşen dünyamızda, ülkeler ve kıtalar birbirine yakın hale geldi. Kitle iletişim araçlarının, özellikle de televizyonun bulunmadığı zamanlarda insanlar, uzak bir yerde meydana gelen gelişmeleri ancak bir yolcudan yahut uzun zaman sonra yazılmış bir eserden öğrenebiliyordu. Oysa günümüzde yirmi dört saat aralıksız yayın yapan televizyon kanalları aracılığıyla olan bitenleri anında "canlı" olarak haber alma ve izleme olanağına sahibiz. Hatta savşan bile cepheden canlı yayında izledidğimiz şu günlerde, tarihin bu akıllı icadına sevinmemek mümkün mü? Dolayısıyla televizyonun yaşamımıza getirdiği yenilikler; yer yer belgesel ve programlardan istifadeyle kazandığımız bilgi ve birikimler, hoşça vakit geçirmemize vesile olan program ve filmler elbette ki televizyonun olumlu ve güzel yanlarından sadece birkaçı.

Global Köyün Postacısı Ya Da...

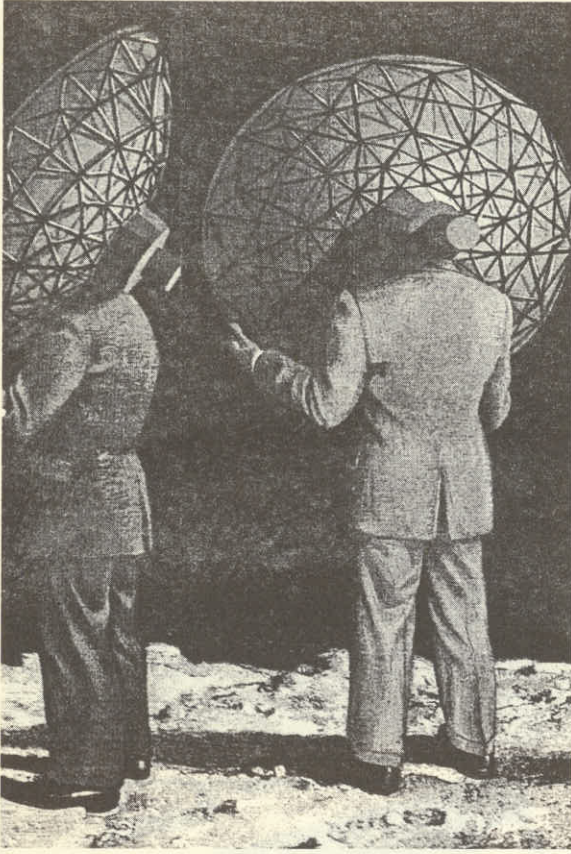
Rukiye Turgut
Hakkari Lisesi

Televizyon ve televizyon yayınlarını birbirinden ayrı değerlendirmek gerekirse, televizyonun kendisi son derece faydalı ve güzel bir buluş. Televizyon yayınları ise, yayıncının veya televizyon kanalının tamamen insafına kalmış bir durum. Elbette ki katilden dolayı bıçağı suçlamak ne kadar saçma ise, zararlı bir yayından ötürü televizyonu da suçlamak ve kötü bilmek o kadar saçma olur. Bu durumda yayıncılara düşen televizyonu ve televizyon yayınlarını halkı eğitmek, bilinçlendirmek, bilgilendirmek ve eğlendirmek için kullanmaktır. Televiz-

yonu toplumu dejenere edici, kamu ahlakını bozucu, sosyal düzeni yaralayıcı ve toplum psikolojisini bozucu nitelikteki yayınlarla zararlı bir şekilde kullanmak hem büyük bir bilinçsizlik, hem de insana yapılan büyük bir haksızlıktır. Durum böyleyken televizyonun hemen her yaşta insan tarafından izlendiği unutulmadan yayınlar yapılmalı, televizyonun olumlu etkileri, yararlı yanları üzerinde durulmalıdır.

"Günümüzde televizyon ne kadar yararlı olabilmekte?" şeklinde bir soru sorulacak olursa, kuşkusuz cevabı göreceli olacaktır. Ancak kanaatimce, özellikle ülkemizdeki televizyon kanallarının yayınları nazara alındığında, topluma yararlı olduğunu tam olarak söylemek mümkün değildir. Zira ülkemizde onlarca yerel ve ulusal televizyon kanalının çoğu, ülkemiz insanının yaşam biçimine, duyduğu dünyasına, örf-adetlerine ve beklentilerine aykırı yayınlar yapmaktadır. Bu haliyle de pek çok kanal, ülkemiz insanı ve aile yapısı baz alındığında "aile kanalı" olmaktan çok uzaktır. Kadını istismar ederek, kadın vücudunu bir mal gibi reklam ve filmlerde sergilerken, mahremiyeti yok eden yayınlar sayesinde televizyonun, katilin elindeki bıçak gibi kullanıldığı su götürmez bir gerçektir. Hangi ebeveyn çocuklarıyla birlikte gönül huzuruyla saatlerce bir televizyon yayını izleyebilir? Mutlaka bir kaç dakikada bir kanal değiştirmek veya televizyonu kapatmak ihtiyacı hissedecektir. Bu durumda televizyonun ülkemizde yararlı bir işlev gördüğünü kim id-

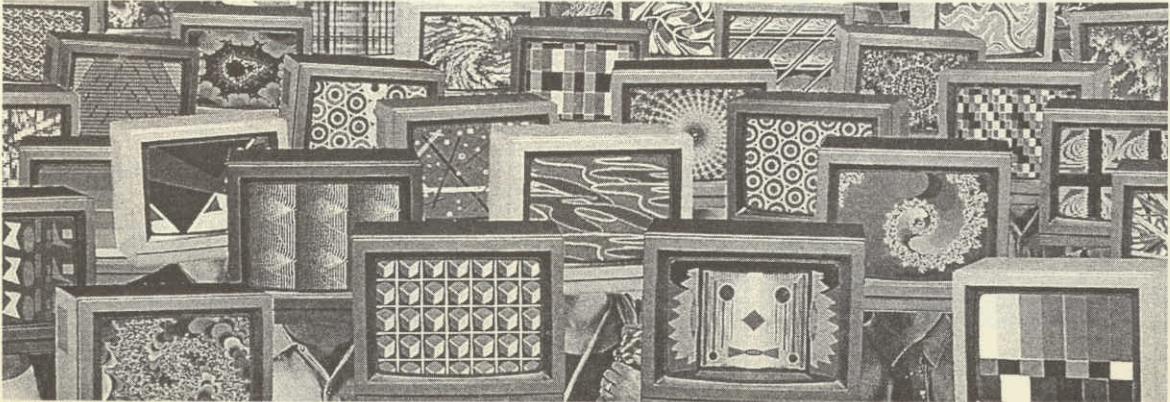
dia edebilir? Bu söylediklerim televizyonun zararlarından birkaçı.

Televizyonun zararlı yönlerinden biri de, ailelerde diyalogu, sohbeti, muhabbeti azaltmış olmasındır. Pek çok ailede, bireyler saatlerce televizyona kilitlenip tek kelime kelimemekte, birbirlerinin yüzüne bile bakmamaktadır. Bu haliyle de ailede sıcaklığı, sevgiyi, yakınlığı dinamitleyen bir bomba hüviyetini kazanan televizyonu "ailemizin dostu" haline getirmek elbette ki yayıncıların elinde.

Çocuklara, gençlere, öğrencilere, anne-babalara ve her yaştan, her meslekten insana yönelik programlarla televizyonu yararlı bir şekilde kullanmak mümkün. Gençliği kötü alışkanlıklara özendirici film ve programlardan arındırarak, insanları eğlendirmek ve onlara hoşça vakit geçirtmek de yine mümkün. Dolayısıyla bir ülkede televizyon yayıncılığı ülkede insanın ahlak ve normlarıyla, aile yapısıyla, kültür ve değerleriyle paralellik göstermelidir. İfsad eden değil, inşa eden, ihya eden, bilgilendiren, eğlendiren bir işlev görmelidir.

Televizyonun bir diğer zararı da insanları tembelliğe, uyuşukluğa sevk etmesi ve zaman israfına yol açmasıdır. Pek çok insan uzun saatlerini televizyon izleyerek, tembel tembel oturarak geçirir. Üretmeyen, çalışmayan, sadece zaman öldüren bu kimseler televizyon kurbanlarıdır. Televizyonun tiryakisi olan böylesi insanlar her gün düzenli olarak dört saat televizyon izlemeleri halinde bile yılda altmış gününü televizyon karşısında tüketmiş olur. Halbuki boşa geçirilmiş, heba edilmiş bu iki ayı daha yararlı bir şekilde geçirmek, örneğin bu iki ayın en az bir ayını kitap okuyarak geçirmek de mümkündür. Bu şartlar altında televizyonu kapatmak, televizyona hükmetmek ve televizyon izlerken seçici olmak bir zorunluluk olmalıdır.

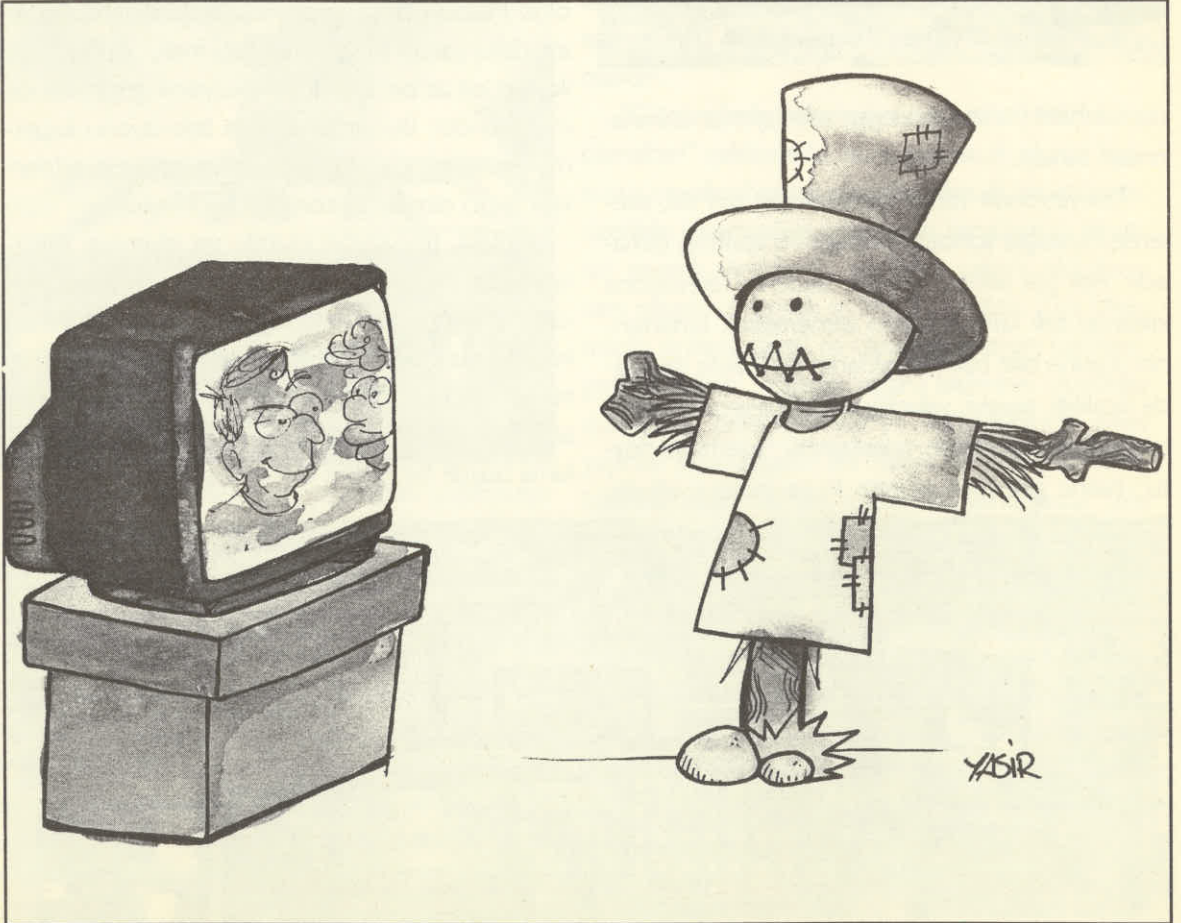
Hülasa, televizyon olumlu ve olumsuz yayınların dışında olarak kuşkusuz büyük bir buluş. Ancak televizyonun zararlı etkilerinden korunmak konusunda da bilinçli olmak gerekir. Aynı şekilde televizyon kanalları ve yayıncılar da toplumun her anlamda yararını gözeterek yayın yapırlarsa topluma büyük bir iyilikte bulunmuş olurlar.

Televizyonu çok eğitici buluyorum.
Ne zaman biri televizyonu açsa
odama gider kitap okurum...
(Groucho Marx)

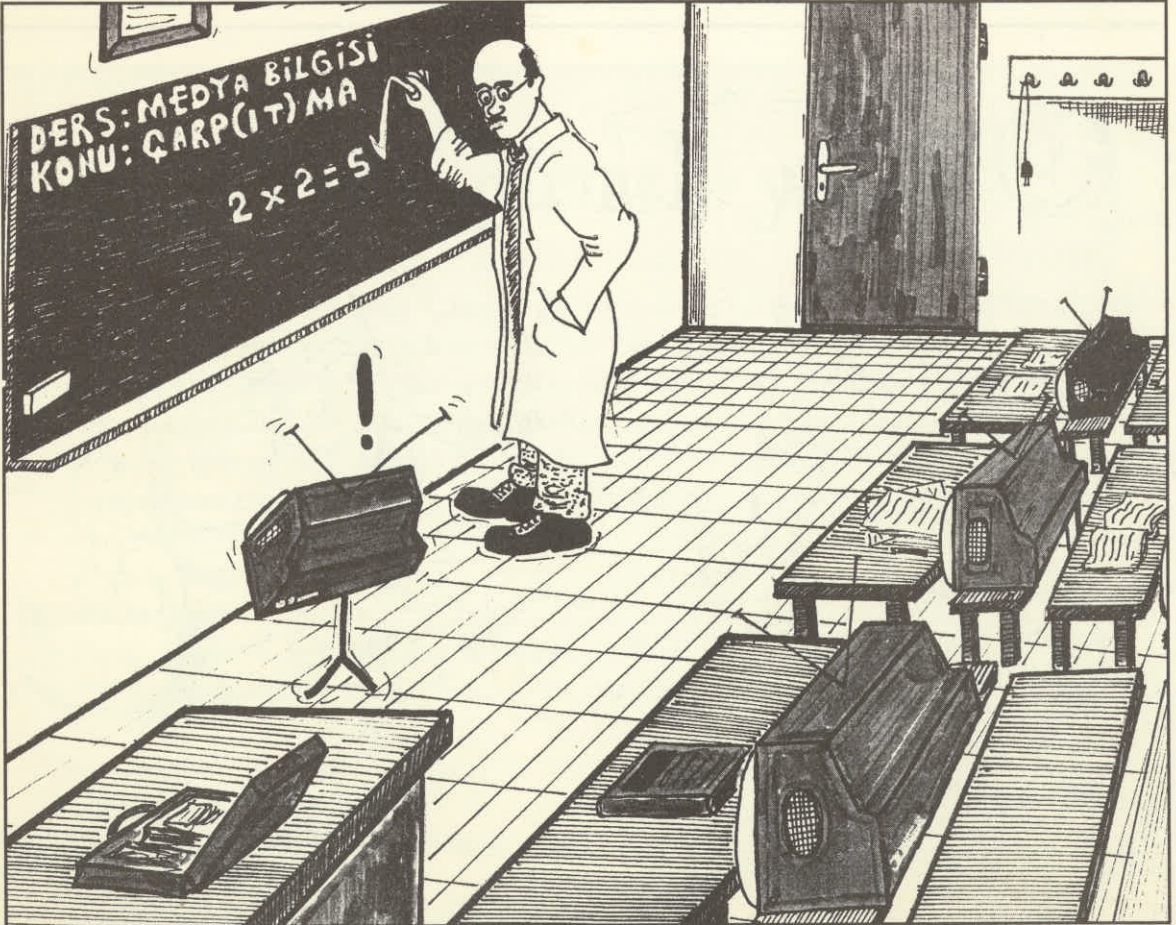
Karikatür I.si
Yasir Buğra Eryılmaz
Kartal And.l.H.L.

Televizyon gözler için üretilmiş sakıdır..
(Frank Lloyd Wright)

Karikatür 2.si
Ahmet Necati Erdem
Özel Derya Öncü Lisesi

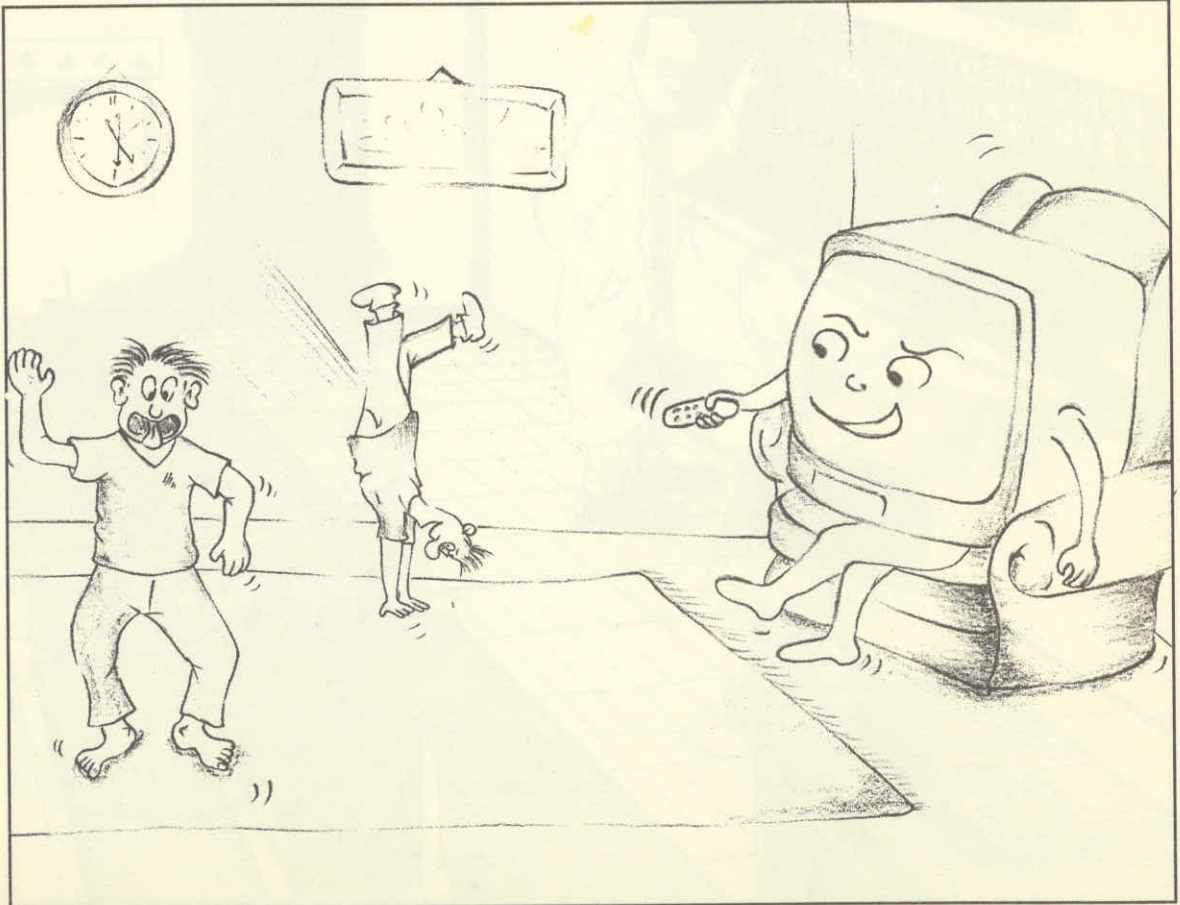

Televizyon evinizde istemediğiniz kişileri
ağırlamanıza olanak tanır..

David Frost

Karikatür 3.sü
Seda Ekin
Açıköğretim Lisesi

Öğrendim ki...

Bütün sevdiklerinle iyi ayrılman gerek

Hangisi son görüşme olacak bilemiyorsun.

NAZİK OLMAK İÇİN, BİR GÜLÜMSEME BEKLEMİYİN.

SEVMEK İÇİN SEVİLMİYİ BEKLEMİYİN.

BİR ARKADAŞIN DEĞERİNİ ANLAMAK İÇİN, YALNIZ KALMAYI BEKLEMİYİN.

ÇALIŞMAYA BAŞLAMAK İÇİN, EN İYİ İŞİ BEKLEMİYİN.

ÖĞÜTLERİ HATIRLAMAK İÇİN, DÜŞMEYİ BEKLEMİYİN.

DUA'YA İNANMAK İÇİN, ACILARI BEKLEMİYİN.

YARDIM EDEBİLMEK İÇİN, ZAMANINIZ OLMASINI BEKLEMİYİN.

ÖZÜR DİLEMEK İÇİN, DİĞERİNİN ACI ÇEKMESİNİ BEKLEMİYİN.

NE DE BARIŞMAK İÇİN, AYRILIĞI BEKLEMİYİN,

ÇÜNKÜ NE KADAR ZAMANINIZ VAR BİLMİYORSUNUZ...

muhabbete müebbet kalın..

Denize girmek yasak!

Bir grup İngiliz, Amerikan ve Türk gemiyle yolculuk ediyorlarmış. Birden şiddetli bir fırtına kopmuş. Geminin batacağını anlayan kaptan hemen yolculara koşup gemiyi boşaltmalarını istemiş. Fakat kimse buna inanmayarak kendini denize atmayı kabul etmemiş. Bir süre sonra bütün yolcuların ölüm tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu gören kaptan hemen bir tayfasını çağırmış. "Git bir de sen dene onları gemiden atlamaya ikna etmeyi" demiş. Tayfa gitmiş ve kısa bir süre sonra geri dönmüş. Kaptan merakla sormuş:

-Eee, noldu?

-Hepsi atladılar efendim.

Kaptan çok şaşırılmış:

-Nasıl olur, daha demin kıllarını bile kıpırdatmamışlardı. Ne dedin onlara?

-Çok kolay. İngilizlere "Sizin gibi soylu insanlar batmak üzere olan bir gemide olmamalılar" dedim.

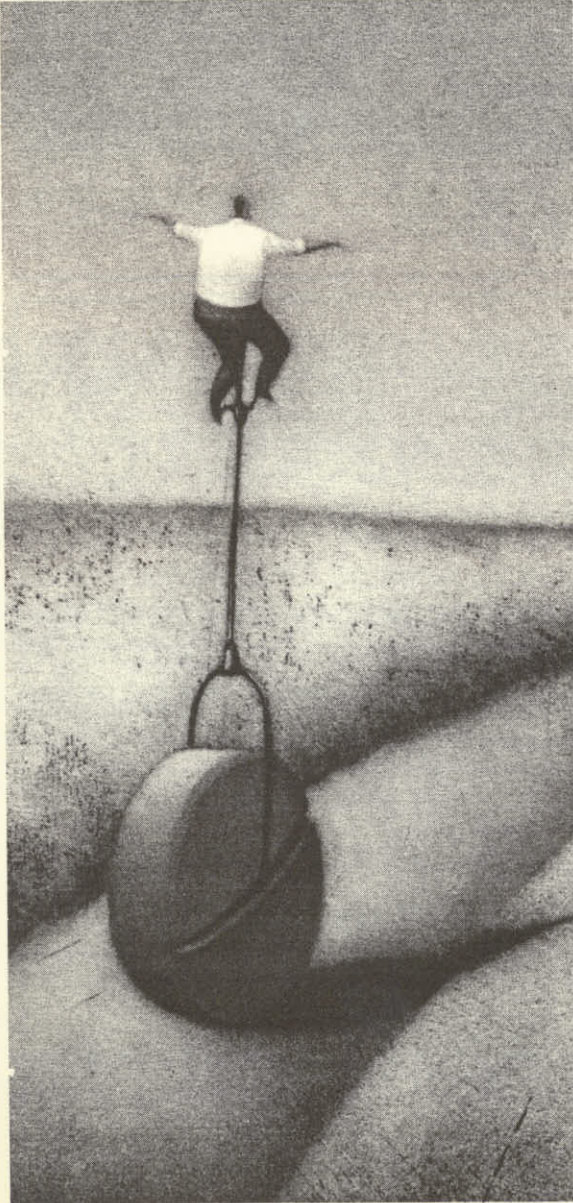
Amerikalılara deniz suyunun insan vücudu için çok faydalı olduğunu söyledim.

-Peki ya Türklere ne dedin?

-Onlara da "Denize girmek yasak!" dedim.

Doğru Yoldan Ayrılmamak

Aylaklıktan, başıboşluktan usanan, bunun çıkar yol olmadığını anlayıp doğru yola gelmeye karar veren mirasyedi bir adam, ülkesinin kralına çıkıp, doğruluktan ayrılmadan, dürüstçe yaşamak için kendisine bir yol göstermesini istedi. Kral adama ağzına kadar dolu bir fiçı zeytinyağı verdi. Bunu tek bir damla bile dökmeden şehrin bir ucundan öbür ucuna götürmesini, bir damla dahi döktüğü takdirde hemen orada boynunun vurulacağını söyledi. Yanına da kontrol için yalın kılıç iki gözcü verdi. Adam fiçiyi kralın buyruğuna uygun şekilde, bütün gücünü, dikkat ve zekasını kullanarak bir damla bile dökmeden şehrin bir başından öbürüne götürdü. Sonra geri dönüp kralın huzuruna yeniden çıktı. Verilen görevi eksiksiz yerine getirdiğini söyledi. Kral adama sordu:

- Şehirde ne gördün, neye şahit oldun?

O gün şehirde pazar kurulduğu, her yanın iğne atılsa yere düşmeyecek kadar kalabalık olduğu bir gündü, buna rağmen adam şu cevabı verdi:

- Efendimiz, ucunda can kaygısı da bulunduğundan fiçidaki yağı dökmek için öylesine bir dikkat içindeydim ki, bir an bile gözümü fiçiden ayırıp çevreye bakmadım. Bu nedenle ne kimseyi gördüm, ne de bir olaya şahit oldum.

Kral bu dersten sonra gönül rahatlığı ile tavsiyesini yaptı:

- İşte, yaptığın her işte, sana verilen her vazifede böyle dikkatli olur, kendini işine verirsen, Allah'ın her an seni kontrol ettiğini de aklından çıkarmazsan, hiç bir zaman doğru yoldan ayrılmazsın.

Ders Çalışma Teknikleri

Elif Yaman

Günlerden pazartesi. Saat her zaman ki gibi olanca sesiyle çalıyor. Kalkıyorum ve söylene söylene saati kapatıyorum. Eğer böyle bir durum varsa mutlaka okulun yolu size görünmüş demektir. Şimdi kim kalkıp okula gidecek. Daha tatilden yeni çıktık. Hiç okula gidilir mi? Zaten tatilden hiç bir şey anlamadım. Üç ay mıydı yoksa üç hafta mıydı farkına bile varamadım. Bu gibi şeyleri siz ne kadar üretirseniz o kadar sürüp gider. Sizin bir yerde bu duruma dur demeniz gerekiyor. Çünkü siz ne kadar olumsuz şeyler düşünürseniz bu durum o kadar sürüp gider. Tamam, tatilden hepimiz yeni çıktık, üzerimizde çok fazla rehavet var. Ama bazı şeyleri elde edebilmek için bu durumun önüne geçmek zorundayız. Hele bir de bu sene benim gibi ÖSS'ye girecekseniz çok acil bir şekilde toparlanmanız şart. Yapmanız gereken şeyin başı kafanızda ne kadar olumsuz düşünce varsa hepsini silmek ve biraz düşünmek. Eğer bunları yaparsanız işin büyük bir bölümünü başarmış olacağınızdan emin olun. Sonra da bazı şeyleri yerine getirmeniz gerekiyor. Bunlardan bazıları:

1-) Okul hayatında neden başarılı olmanız gerektiğini düşünün. Eğer okul hayatında başarılı olma nedenlerinizi belirleyemezseniz, ders çalışmak, ders dinlemek, okumak, yazmak hatta okula gitmek bile size sıkıcı ve anlamsız gelebilir. Bu akşam kendinize söz verin. Ve "neden" bu sene okul hayatında başarılı ol-

manız gerektiğini belirleyip bir kâğıda yazarak somutlaştırın. Daha sonra bu kâğıdı her zaman görebileceğiniz bir yere asın.

2-) Ders nasıl çalışır? Ders çalışma stratejisini biliyor musunuz? Öğrenmeyi öğrenmek nedir? Bu soruları kendinize sorup, cevaplar aradınız mı? Öğrencilerin birçoğu bu soruların cevabını merak etmiştir. Ancak bu sorulara cevaplar aramaya cesaret edememiştir. Bu belki de bildikten sonra sorumluluk almaktan korkmalarından kaynaklanıyor. Ancak bu soruların cevabını bilmek okul hayatında çok önemli bir yere sahiptir. Örneğin, bir arabayı sürmeyi öğrenmeden, arabayı hareket ettirebilirsiniz. Ancak büyük bir ihtimalle kaldırımda duran çöp tenekelerine çarparsınız. İşte okul hayatının başında nasıl öğreneceğinizi öğrenmelisiniz ki, sene sonunda babanıza çarpmayasınız :) daha önemlisi hayat okulunun giriş kapısına çarparak yaralı bir şekilde bu kapıdan içeri girmeyesiniz.

3-) Sınıfta dersi dinlerken, evde ders çalışırken yoldan geçen arabaların korna sesi, simitçinin bağırma sesi, dışarıdaki çocukların gol çılgınlıkları, sizin o anda yapmış olduğunuz faaliyeti olumsuz yönde etkiliyorsa yani konsantrasyonunuzu bozuyorsa önünüzde sadece üç seçenek vardır:

(1) Kulağınıza pamuk tıkmak, sıcak havada pencerenizi kapamak, böylece dersi dinlememek ve odadaki havasızlıktan dolayı yoğun baş ağrısıyla savaşmak.

(2) Dışarı çıkıp bu sesi çıkarıcılarla kavga etmek.

(3) Konsantrasyon gücünüzü ve yeteneğinizi artırmak.

Bunlardan seçebileceğiniz en doğru yol üçüncü yoldur. "böyle bir şey olamaz" diyenleri duyar gibiyim. Bu oldukça yanlış bir kanıdır. Çünkü insan beyninin muhteşem gücünden birisi tek bir noktaya odaklanabilmesidir. Örneğin sinema da bir film seyrederken, filmdeki aksiyon sahnelerine yoğunlaşmışsanız, arkadaşilerin mısır cipsi yerken çıkardıkları garip sesleri, öndekilerin koltuklarıyla yaptıkları amansız savaşı fark etmezsiniz bile. Neden? Çünkü dikkati-

nizi, konsantrasyonunuzu tek bir noktaya, filme odaklamıştınız. Bu nedenle konsantrasyon gücünüzü artırıcı egzersizleri öğrenip, bunları mutlak uygulayarak beyninizi tek bir noktaya odaklamayı öğrenin.

4-) "Âlim unuttur, kalem unutmaz" diye bir söz vardır. Bu söz bize bilgiyi unutmak istemiyorsanız mutlaka not al demektir. Not almak her şeyi aynen yazmak demek değildir. Not almak belirli plan ve tekniklere göre yapılmalıdır. Sağlıklı not tutabilmenin ilk koşulunda hiç kuşkusuz "etkin dinleme" dir. Bu nedenle nasıl not tutulur? Nasıl etkili ders dinlenir? Bu sorulara cevaplar bulmaya çalışın.

5-) Yatarak ders çalışma alışkanlığını varsa ve hatta böyle daha iyi anlıyorum diyorsanız bundan hemen vazgeçin. Eğer yatarak kitap okuyor, ders çalışıyorsanız, beyniniz ve fizyolojiniz zamanla kitap okurken, ders çalışırken uyu komutuna göre hareket etmeye başlar. Bu da kitabı görünce ve ders denince uykunuzun gelmesine neden olur. Yatarak uyuyun yatarak yemek yiyin hatta yatarak yapmak istediğiniz her ne varsa yapın ama yatarak ders çalışmayın :))

6-) Bazı öğrenciler sıklıkla şunu söylerler: "çok çalıştım, gece ikiye kadar çalıştım ama sınavda yine başarılı olamadım." Bu öğrenciler tarafından oldukça sık söylenen bir cümledir. Sınava veya sözlüye veya konu anlatımına bir gün önceden ara-

Mueit Geyikleri

Gereksiz ise söndür!..

Thomas Edison

Alın bu arsayı hayırlı bir işte kullanın!..

Veli Efendi

Zorla güzellik olmaz!..

Max Factor

"Atlar son düzlüğe girmeden bağırarak yasaktır!"

Karaköy'de bir ganyan bayiinin camında

"Değişiyorum döncem ben sana!"

Tadilat yapılan bir restoranın yaptırdığı pankartta

"Üniversite mezunu, bilgisayar bilen, vasıfsız eleman aranıyor"

Kadıköy çarşısında bir işyerinin camında

vermeden gece yarlarına kadar çalışıyorsanız başarılı olamazsınız. Çünkü;

(1) Bu çalışma alışkanlığı "tekrar" prensiplerine aykındır. Bir gün 8 saat çalışacağınıza 8 gün birer saat çalışırsanız daha başarılı olursunuz.

(2) Gece yarısına kadar ders çalıştığınız için uyku düzeninizi aniden bozmuş olursunuz. Bu da sizde fizyolojik bir yorgunluğa neden olur.

(3) Önemli bir görevinizi son güne bıraktığınız için yoğun bir kaygı yaşarsınız. Yerinde ve orantılı kaygı başarıyı sağlarken, aşırı kaygı başarısızlığa neden olur.

7-) Arkadaşla ve ailenizle iletişim ve ilişkilerini ze dikkat edin. İletişimsizlikten kaynaklanan olumsuz durumların sizin okul hayatınızdaki başarılarınızı etkilemesini böylece engellemeye çalışın.

8-) Okul hayatında ve hayat okulunda ilk izlenimi uyandırmanın ve başarılı olmanın kriteri sınavlardır. Okul hayatındaki sınavlardan başarılı olmak isteyenler şu kuralları dikkate alarak

çalışmalarına yön vermelidir.

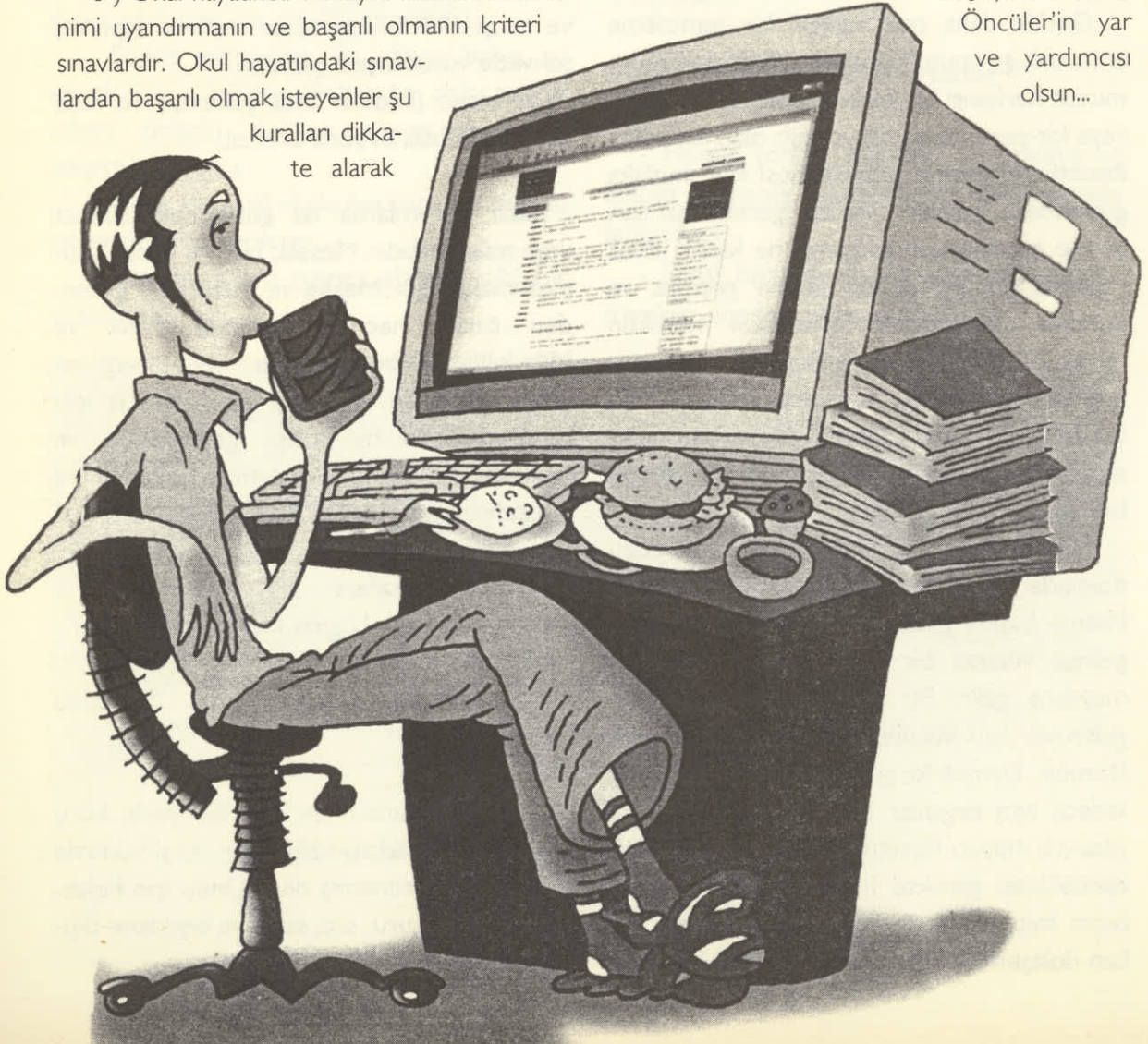
(1) Dersinize giren öğretmenin veya o öğretmenin branşındaki diğer öğretmenlerin önceki yıllarda sorduğu soruları araştırın, öğrenin ve bu sorulara göre sınav çalışma stratejisi belirleyin.

(2) Sınava bir gün kala değil en aza bir hafta kala planlı bir şekilde çalışın. sınav süresini bilinçli kullanın.

(3) Sınav sonrasındaki eksikliklerinizi görün ve çözüm yolları arayın...

İşte bunun gibi bir çok şeyi dikkate almamız gerekiyor. Tabi hepsini motamot yerine getirmekle olmaz ama yine de bunları dikkate alır çalışırsak ve en önemlisi Allah'a olan inancımızı kaybetmezsek her zaman başarılı olacağımızdan emin olun.

Allah yeni öğretim yılına başlayacak Genç Öncüler'in yar ve yardımcısı olsun...

GUSÜL (Boy Abdesti)

Gusül, Allah'ü Teâlâ'nın müslümanlar için emrettiği en önemli maddî-manevî temizlik biçimidir. Cenâb-ı Hak, "Eğer cünüb iseniz yıkanıp temizlenin" (el-Mâide, 5/6) buyurmaktadır. Gusül, tepeden tırnağa kadar vücudun her tarafını hiçbir yer kuru kalmayacak şekilde yıkamaktır. Namaz için alınan abdest "küçük abdest" kabul edilerek, gusle "büyük abdest" veya "boy abdesti" adı verilmektedir.

Guslün daha çok manevî bir temizleme aracı olduğu unutulmamalıdır. Çünkü vücudumuzun herhangi bir yerinde görünür bir pislik veya kir-pas olmasa bile cünüb olan kimsenin ibadetlerini yerine getirebilmesi için mutlaka gusletmesi gerekir. Ayrıca gerekli şartları yerine getirilmeyen yıkanma, ne kadar itinalı yapılırsa yapılsın guslün yerine geçmez ve bununla cünüblükten kurtulmak mümkün olmaz. Cünüb olan kimse ilk fırsatta gusletmeye çalışmalıdır. Bu durumda ancak, içinde bulunduğu namaz vaktinin çıkmasına kadar müsaade vardır; daha fazla geciktirmesi günâh kazanmasına sebep olur.

Guslün vücut için faydalarına işaret eden doktorlar bu hususta şunları söylemektedir: İnsanın başına gusletmesi gerektiren bir hal gelince vücutta bir yorgunluk ve gevşeklik meydana gelir. Bu yorgunluk ve sarsıntıyı gidermek için vücudun her tarafını yıkamak lâzımdır. Demek ki; guslü gerektiren hallerde sadece bazı organlar değil, vücudun tamamı yıkanma ihtiyacı hissetmektedir. Çünkü gerek cünüblükte, gerekse hayız ve nifâs hâlinde, başta kalp olmak üzere bütün organlar ve kan dolaşımı, yorgunluklarını, ancak güzel bir

boy abdesti ile tertemiz bir zindeliğe terk edeceklerdir. Allah'ın her emrinde olduğu gibi gusül abdestinde de bizim bildiğimiz ve bilemediğimiz daha birçok hikmet ve faydalar bulunmaktadır

Erginlik çağına gelmiş her müslüman erkeğin ve kadının şu durumlarda boy abdesti alması farzdır:

- 1) Cünüplük; yani cinsî münasebet, ihtilam ve ne şekilde olursa olsun meninin (sperm) şehvetle vücut dışına çıkması.
- 2) Hayız (kadının âdet görmesi) ve nifâs (lohusalık) hâlinin sona ermesi.

Bazı durumlarda da gusletmek, sünnet veya müstehabdır. Meselâ; Hac ve Umre yapmak maksadıyla Mekke ve Medine'ye girmeden önce, hac mevsiminde Mina ve Müzdelife'de bulunmadan önce; yağmur duasından önce; herhangi bir hayırlı iş için müslümanlarla bir araya gelmeden ve mübarek gecelerde gusletmek sünnet ve müstehabdır.

Guslün Farzları

- 1) Ağza su alıp boğaza kadar çalkalamak.
- 2) Buruna su çekmek ve yıkamak.
- 3) Tepeden tırnağa bütün vücudu yıkamak.

Vücut yıkanırken en ufak bir yerin kuru kalmamasına dikkat edilmelidir. Aksi takdirde gusül yerine gelmemiş olur. Onun için kulaklar, göbük çukuru, saç, sakal ve bıyıkların dip-leri iyice yıkanır.

Guslün Sünnetleri

- 1) Gusle besmele ve niyet ile başlamak.
- 2) Avret yerini yıkamak ve bedenin herhangi bir yerinde pislik varsa onu temizlemek.
- 3) Gusülden evvel abdest almak.
- 4) Guslederken çok fazla veya çok az su kullanmaktan kaçınmak.

Guslün Adabı

- Gusletmek isteyen kimse önce besmele çekerek gusle niyet eder.
- Ellerini bileklerine kadar yıkar ve üzerinde yapışık kurumuş bir şey varsa onları temizler.
- Sonra herhangi bir pislik olmasa bile avret yerlerini ve uyluklarını yıkar.
- Sonra sağ avucu ile ağzına bolca su alarak iyice çalkalar; bunu üç defa tekrar eder; oruçlu değilse suyun boğazına ulaşmasını sağlar.
- Sonra yine sağ eli ile burnuna üç defa su çekerek iyice temizler.
- Bundan sonra namaz abdesti gibi bir abdest alır.

- Şayet yıkandığı yere su toplanıyorsa, ayaklan, abdest alırken değil gusülden çıkarken yıkar.

- Her defasında vücudun her tarafını iyice oğuşturur. Hiçbir yerinin kuru kalmaması için dikkat eder. Bunun için saçlarının, sakallarının diplerine, küpe delikleri, oyluklar ve kaş diplerinin ıslanmasına, göbeğinin içine suyun ulaşmasını sağlar.

- Eğer vücudunun bir yerinde, herhangi bir yaradan dolayı ilaç veya sargı varsa ve fazla su bunlara zarar verecekse, bunların üzerinden suyu hafifçe geçirmekle yetinir; bu da zarar verirse sadece eliyle üzerini mesheder.

Guslü Gerektirmeyen Haller

- Henüz şehvet duygusu oluşmamış ve bulûğa ermemiş çocuğun cinsî yakınlaşmada bulunması.
- Cinsî bir şehvet duyulmasına rağmen meninin dışarıya çıkmaması.

İki tane var

Bir karpuz tarlası olan çiftçi her akşam tarlasına çocukların dadandığını ve birkaç karpuzun eksildiğini fark etti. Bir süre düşündükten sonra, tarlaya bir uyan levhası koymaya karar verdi: "Dikkat! Karpuzlardan birine siyanür enjekte edildi!"

Ertesi akşam çiftçi karpuz yiyemeden kaçan çocukları keyifle izledi. Bir haftasonra, çiftçi tarlasında geziyordu. Karpuzlarını denetleyerek eksik olmadığını düşünürken gözü kendi levhasının yanına konan bir levhaya ilişti:

"Şimdi o karpuzlardan iki tane var!"

ALLAH RIZASI

Vakti zamanında odunculukla geçinen, çalışkan, dürüst, dindar bir adam vardı. O zamanda yaşayan bazı insanlar, yakın bir çevrede bulunan ve nadir yetişen bir ağaca kutsallık izafe etmişlerdi. Adaklarını, dileklerini o ağaç aracılığıyla yapıyorlardı. Bu oduncu anılan ağacı şirk (Allah'a ortak koşma) sebebi olarak görüyordu ve bunun için kesmeye karar verdi. O zamana kadar kimse buna cesaret edememişti. Oduncu bir gün baltasını aldı ve verdiği karan uygulamak üzere yola koyuldu. Yolda karşısına acayip görünüşlü, insana güven veremeyen biri çıktı. Oduncu "sen kimsin?" diye sordu, o da "Ben şeytanım" diye cevap verdi. Oduncu "Vay alçak vay hain demek insanları yoldan çıkarırsen, şimdi seni geberteyim" diye söylenip üstüne çullandı. Bir anda şeytanı altına alıp boğazına abandı. "Demek ki insanları kandırıp o ağacı

kutsallaştıran da sensin alçak herif" dedi.

Şeytan, "Boşuna uğraşma, çabalama, beni öldüremezsin, çünkü Allah tarafından kıyamete kadar insanları saptırmak için bana mühlet verildi. Sen o

ağacı kesmekten vazgeç sana bir öneride buluncağım" diye karşılık verdi. Oduncu "Kabule şayan ne önerin olabilir muzır herif?" diye çıkıştı. Şeytan şu öneride bulundu:

- Sen o ağacı kesmekten vazgeçersen sana her sabah bir altın getirir yastığının altına koyarım böylece seni geçindirmeye bile yetmeyen odunculuktan kurtulmuş olursun.

Oduncu biraz yumuşar gibi oldu ve sordu:

- Peki vadettiğin bir altını getirmezsene ne olacak?

- O zaman bana dilediğini yap.

Oduncu öneriyi, kabul etti, ağacı kesmeden geri döndü. O gece yattı. Sabah olunca yastığının altına baktı ve gerçekten bir altın konmuştu. Buna çok memnun oldu. Merakla ertesi günü bekledi. Ertesi gün oldu ama yastığının altına para konmamıştı. Belki başka bir yere koymuştur diye her yanı alt üst etti yine altın çıkmadı. Buna çok içeren oduncu hemen bıçağını baltasını alıp şeytanı bulup öldürmek üzere yollandı. Aynı yerde şeytanla yine karşılaştılar. Oduncu şeytanı görür görmez hemen üzerine atıldı. Ama öncekinin tersine şeytan kendisini bir un çuvalı gibi savurdu. Adam kalktı, şeytanın üzerine yeni bir hamle yaptı Ama elini bile süremedi. Artık insiyatif şeytana geçmişti şöyle dedi:

- Boşuna uğraşma arkadaş, sen geçen sefer beni neredeyse haklıyordun, çünkü o zaman Allah rızası için yola çıkmıştın. Şimdi ise bana kızgınlığın kendi nefsin için. Bundan dolayı artık bana gücünü geçiremezsin, aksine sen mağlup olursun.

Hintli Usta ve Çırağı

Hintli bir yaşlı usta, çırağının sürekli her şeyden şikayet etmesinden bıkmıştır. Bir gün çırağını tuz almaya gönderir. Hayatındaki her şeyden mutsuz olan çırak döndüğünde, yaşlı usta ona, bir avuç tuzu, bir bardak suya atıp içmesini söyler. Çırak, yaşlı adamın söylediğini yapar ama içer içmez ağzındakileri tükürmeye başlar. "Tadı nasıl?" diye soran yaşlı adama öfkeyle "acı" diye cevap verir.

Usta kıkırdarak çırağını kolundan tutar ve dışarı çıkarır. Sessizce az ilerdeki gölün kıyısına götürür ve çırağına bu kez de bir avuç tuzu göle atıp, gölden su içmesini söyler. Söyleneni yapan çırak, ağzının kenarlarından akan suyu koluyla silerken aynı soruyu sorar: Tadı nasıl? "Ferahlatıcı" diye cevap verir genç çırak. "Tuzun tadını aldın mı?" diye sorar yaşlı adam, "hayır" diye cevaplar çırağı. Bunun üzerine yaşlı adam, suyun yanına diz çökmüş olan çırağının yanına oturur ve şöyle der: "Yaşamdaki acılar tuz gibidir, ne azdır, ne de çok. Acının miktarı hep aynıdır. Ancak bu acının şiddeti, neyin içine konulduğuna bağlıdır. Acın olduğunda yapman gereken tek şey acı veren şeyle ilgili hislerini genişletmektir. Onun için sen de artık bardak olmayı bırak, göl olmaya çalış."

Bakan

Bir ülkede bir bakan, kendisini gazetecilere hiç sevdirememişti. Ne yapsa makbule geçmiyor, basın hergün kendisiyle uğraşıyordu. Nihayet :

-Öyle bir şey yapayım ki, gazeteciler mat olsun, diye düşündü ve ilan etti:

-Pazar günü saat 10'da denizin üzerinden yürüyerek geçeceğim.

Pazar sabahı saat 10'da tüm basın mensupları toplandı orada.

Bakan geldi ve elinde bastonuyla denizin üzerinde yürümeye başladı. Karşı kıyıya kadar da yürüdü geçti. Herkesin gözleri dehşetle açılmıştı.

Fakat ertesi günü tüm gazetelerde şu başlık okundu :

-Bakan yüzme bilmiyor!

Genç Öncüler Yaz Gezisi

Osman Ural

Genç Öncüler'in klasikleşmiş bir etkinliği olan Bursa Uludağ Gezisi bu sene de çok güzeldi. Herkes birbirini tanıyordu. O yüzden samimiyetimiz daha da arttı. Yani tanışmanın ötesine geçip, aramızdaki muhabbeti artırdık, kaynaşmayı sağladık (tabi bazıları abarttı. Ör: Bir odada 15, yazıyla; onbeş kişi kalmak gibi).

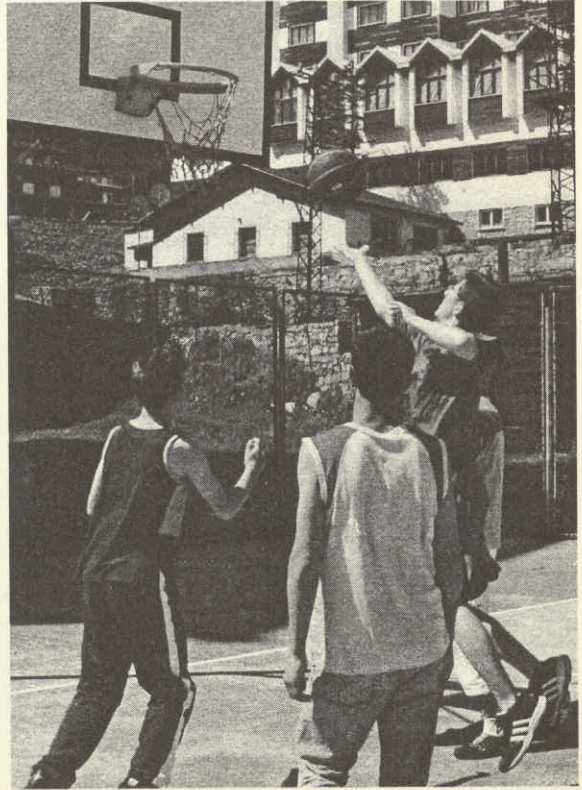
Bu sene herkes tedarikliydi. Daha doğrusu geçen sene de gelenler tedarikliydi. Mesela ben bu sene TV ara kablosu getirecektim ama babama yakalandım. Ayrıca lazer, ses kayıt cihazı, vb... şeyler getirdim. Hepsini yazamam çünkü seneye elimde malzeme kalmıyor:)) Neyse...

Uludağ Yaz Gezisi'nde akşamları farklı aktiviteler oluyor. Bunlardan bir tanesi panel. Her sene rehberler ileride eziyet çekmememiz için aramızdan bazılarına belirli konular veriyor ve bunu Uludağ'da anlatmamızı istiyor. Eee tabi arkadaşlar he-

yecanlı, bir de suratına lazer tutunca... Ama sunumlar gerçekten bilgilendiriciydi; koca koca, takım elbiseli adamların sunumunu aratmıyordu (Laptop'dan projektörle duvara yansıtılan slaytlı sunumlar).

Bu sene rehberler anlatmam için bana da konu verince fena oldu ama bütünlememe çalışmak zorunda olduğum için konuya hazırlanamadım. Yalnız bu sefer o stresin ne olduğunu bildiğim için lazer tutmadım.

Gelelim ses kayıt cihazına; birkaç sene önce ar-

kadaşlardan birine şarkı yazmıştık ve ona dinletmiştik. Bayağı komik olmuştu. Ama bu sene ben geziden erken döndüğüm için ve eski kadroyu tamamlamadığımız için yapamadık, sağlık olsun.

Her sene klasikleşenler arasında bilgi yarışması geliyor. Ve nedense bunlar genelde aynı oluyor. Mesela mutlaka sorulardan biri Şeyh Şamil'den geliyor. Ama bu sene bizim gruptaki arkadaşlardan biri panelist olarak, Şeyh Şamil'i hazırlayınca hemen soruyu bildik. Bilgi yarışmasında da hep aynı grup şampiyon olur, arkadaşlardan bazılarını bir kere de olsa şampiyon olmak için onların yanına gitti, tabii ki onları almadılar. Bu sene başka bir

grup birinci oldu ve yılların şampiyon grubu ikinci oldu. Biz de üçüncü mü ne olmuştuk ama amacımıza ulaşmıştık. Arkadaşların olduğu grubu geçmiştik. Ayrıca bu sene bilgi yarışmasının kendine mahsus bir bölümü vardı ki, o da sevinme merasimi. Doğru cevap veren her grup kendine has sevinç gösterilerinde bulunup, tezahürat yaptı. Şampiyon grubun kuğu balesi hakikaten izlenmeye değerdi:)

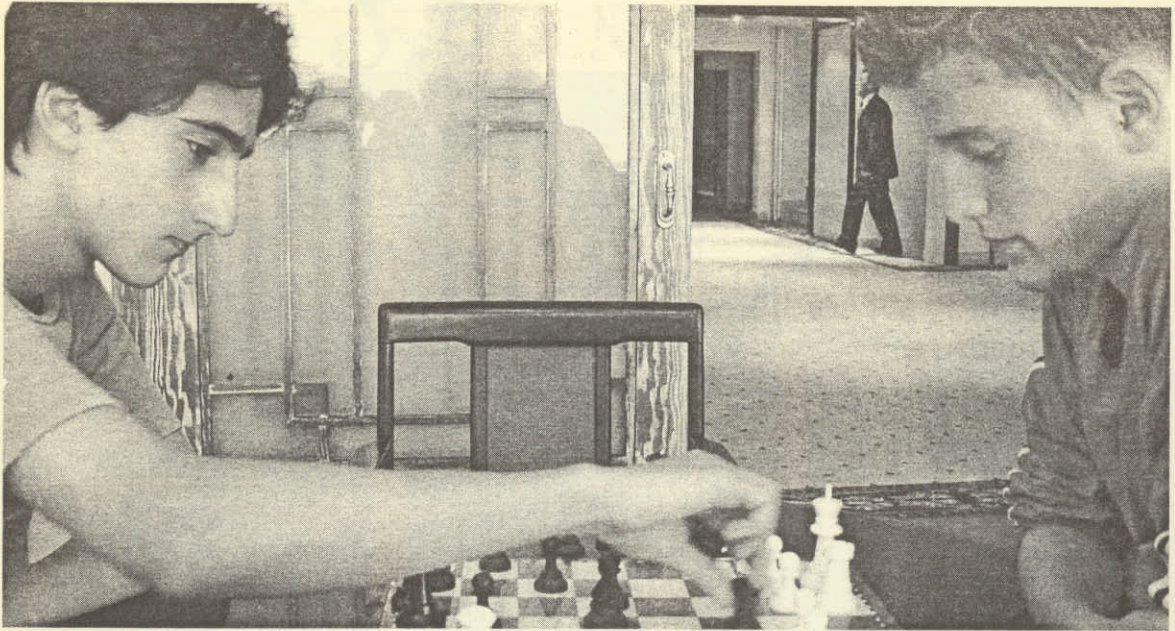
Tabii, bir de havuz sefalarnı unutmamak lazım. Bir-iki saat öncesinden hazırlık yapılarak girilen havuzlar zevkli oluyor herhalde(!). Kastettiğim şey toplantılara şortla, havluyla gelmek oluyor. Bu ara-

da havuzun içinde de ayrı bir cümbüş . Kimisi havuza gözlüklerle girer, havuzun bir başından bir başına suyun altından gider. Kimileri her zamanki gibi ufak çapta bir organizasyonla gözüne kestirdiğini havuza atar. Bazıları su topu maçı yapar, takımındaki forvet ise yüzme bilmiyor ?! En akıllıları da gider futbol maçı yapar üstüne terli terli havuz serinliği. En ilginç de Osman baksana yüzme öğrenmiş dimi deyip elini kolunu suya çarpar.

İki sene önce arkadaşlardan biri odalarına lobiden okey getirmiş toplantı saatinde oynuyorlarmış. Birden kapı çalmış (Geçen sene anahtarlı sistem vardı. Bu sene kartlı sistem var, rehberler zırt diye girebiliyorlar). Neyse bunlar her şeyi dolaplara tıktırmışlar rehber girmiş içeri niye toplantıya gelmediniz diye bunlara birkaç şey söylemiş tam çıkacakken bir bakmış iki yatağın arasında bir okey taşı. Gördüğünü belli etmiş ama hiçbir şey söylememiş. Arkadaş diyor ki olum kızsız laf etse daha iyi böyle bir şey söylemeyince kötü oluyor vicdan

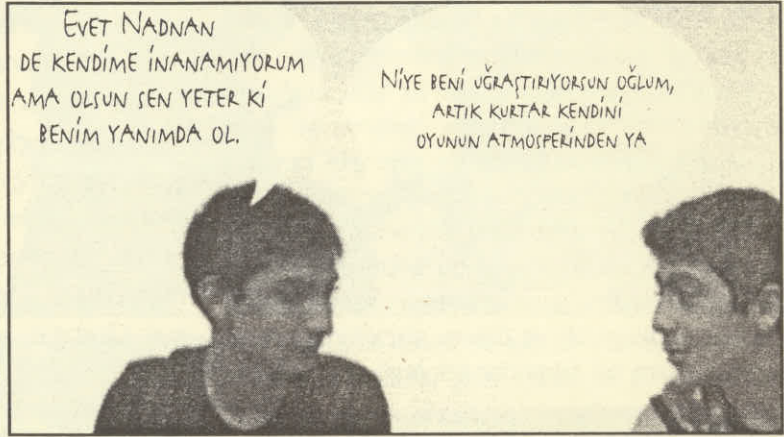
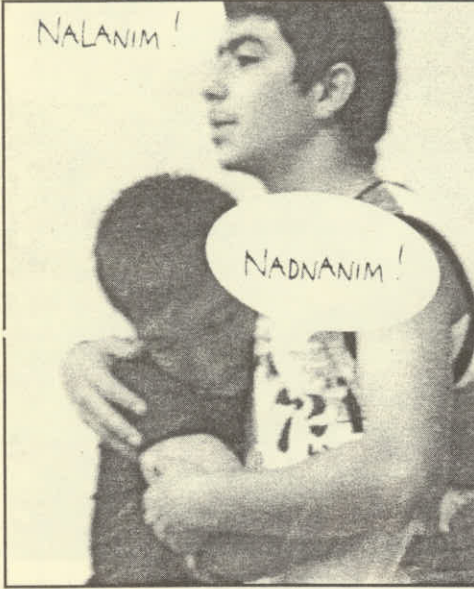
azabı çekiyorsun.

Bizde o sene aşağıdan tabuyu almıştık. Oynadık koyduk. Yakalanmadık ama bizden özenip alan birkaç arkadaş yakalanmış. Yani bir iş yapacaksanız profesyonelce yapın kimseye çaktırmayın. Ama şunu söyleyeyim rehberler de sizin gibi zamanla daha iyi önlemler alıyorlar. Size diğer anılarımı da yazmak isterdim ama şunu biliyorum, aklına bir şey gelmeyecek arkadaşlar bu anlattıklarımı yapmayı deneyecektir şunu unutmayın bu yazıyı rehberler de okuyacak ve önlem alacaklardır. Artık, tabuyu alarm mı taktınrlar tel örgü mü yaparlar

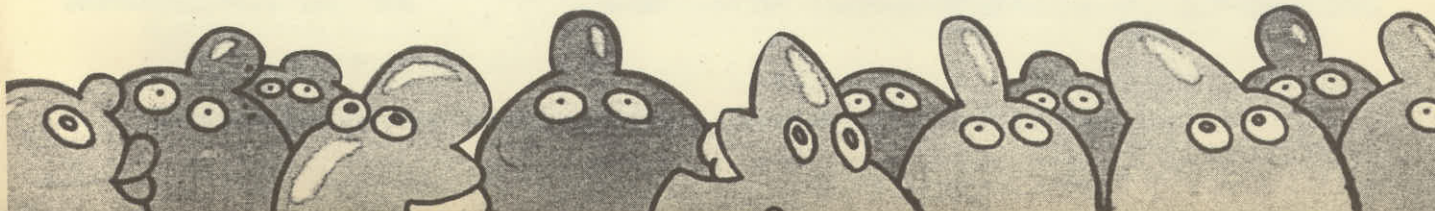
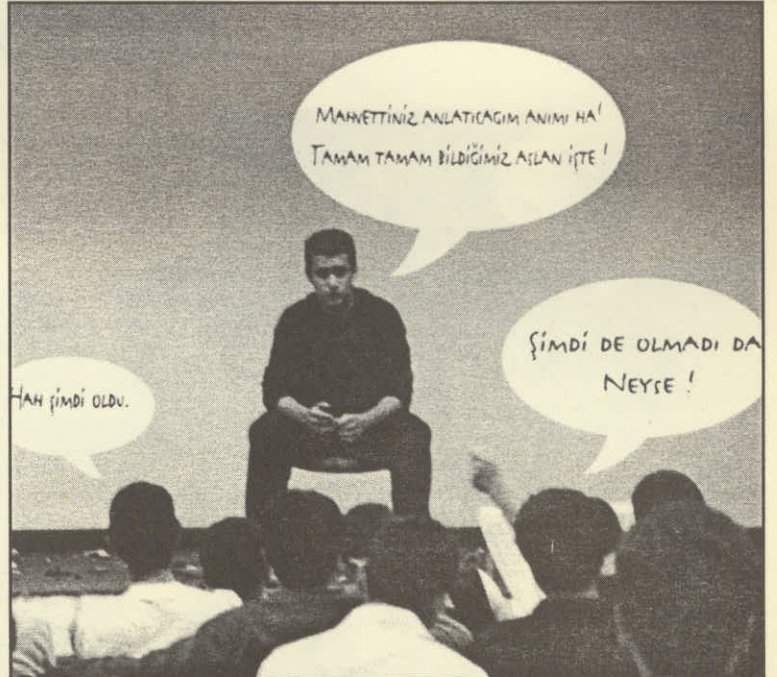
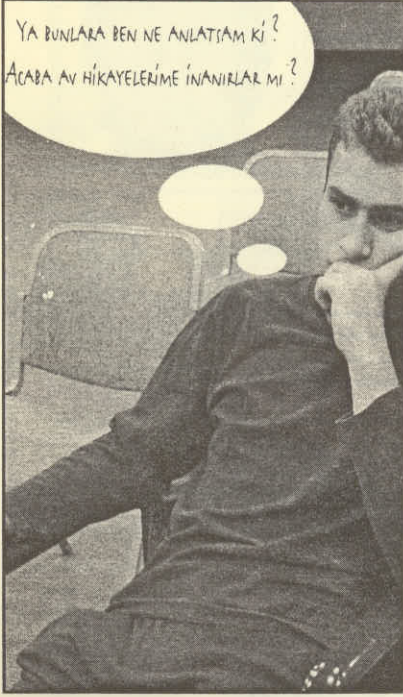
bilemem ama madem bunlardan ilham alacaksınız biraz değiştirerek yapın ne bileyim mesela tabuyu değil de pictionary'i alın ya da satrancı falan alın. Bir de size bir tavsiye daha otelin duvarları çok dandik, sesi hiçbir şey yokmuş gibi geçiyor hatta yankı olduğu için arttırarak iletiyor ve iki senedir rehberler bizim karşı odada olduğu için fazla şamata yapamadık. Hatta birisi duvara tekme atmıştı da topuk izi çıkmıştı. Neyse arkadaşlar seneye Uludağ'da görüşmek üzere Allah'a emanet olun

Kabare

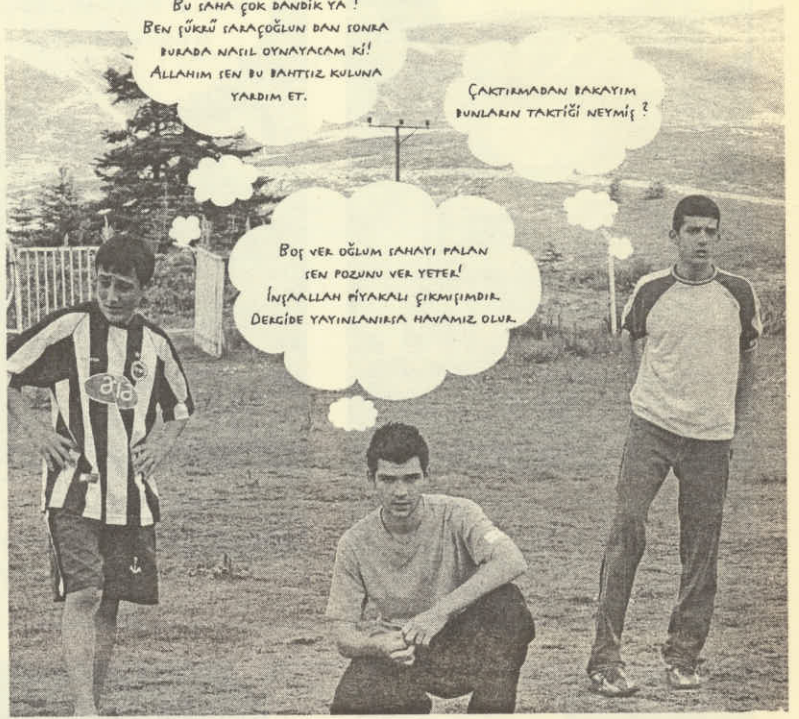
Bursa

Abdullah di:
"Benim için ne zaman olur bu iş?"
Soru soruyor ama cevap vermiyorum.

ZATIMIN PALAN AMA
BİZE MAÇ İÇİN, SENİN ATILAN GİBİ
YUREĞİN VE GÖZÜ İÇİN AYAGIN LAZIM.

BU SAHA ÇOK DANDİK YA!
BEN TÜRKÜ SARAYOĞLU'N DAN SONRA
BURADA NASIL OYNAYACAM Kİ!
ALLAHIM SEN BU BAHTIZ KULUNA
YARDIM ET.

ÇAKTIRMADAN BAKAYIM
BUNLARIN TAKTİĞİ NEYMİŞ?

BOŞ VER ÖĞLUM SAHAYI PALAN
SEN POZUNU VER YETER!
İNŞAALLAH HİYAKALI ÇIKMIŞIMDIR.
DEĞİDE YATINLANIRSA HAVAMIZ OLUR.

ÖĞLUM HERKEŞ BİZE
BAKIP ÇİFTİYOR
ÇOK MU KÖTÜ GÖRÜNÜYÖRÜZ YA?

YOK ÖĞLUM NE KÖTÜ GÖRÜNECE.
YOĞURT U PAZLA YEBEĞİN
İÇİN SANA ÖYLE GELİYORDUR.
ŞAHİDEN NE GÜLÜYÖRÜNÜZ

HEM İMAMIM,
HEM DE GALATASARAYLI
HEM DÜNYAMI,
HEM DE AHİRETİMİ KURTARDIM.
HE HEHE!

Ödüllü Çengel Bulmaca

	Ustteki Fultzolcu	Ing. rope	Çek.Cum. Başkenti	Silisyum	Tesbih başlığı
	Toraman	Şeytan	Ing. take	Hidrojen	Üretim
					Yazıcı
	Dilsiz			Bir kuş türü	
	Ing. yıldız	Yunan harfi		Esnaf cemiyeti	
				Davar	
				Rezil	
Alttaki DJ	Trabzon spor		Şeyh Yasin Öldürülen Filistin Direniş Lideri		Sendel eyerek yürüyen kimse
Bir kız ismi	Ing. Hayır				
		Ordu Yardımlaşma kurumu	Kore malı bir araba markası		Köpek, kıtmir
Bir denizci terimi			Uluslararası Yardım topluluğu	Fahrençit	Ambar 'Akit' in üsüzleri
	İtalyan araba markası	İnce yoğrulmuş hamur			Ud çalan kişi
Türkiye Cumhuriyeti				Tahta At	
Afganist anlı				İşaret belirtir	
		Bir mevsim			Bir İnt. Bağlantı türü
		4 lük			Zirve
Ansızın			Cömertlik		Boru sesi
Çatı			Gerçek		Alfabenin 11. harfi
				Yabani çimen	
				Baba	
Ing. Emekli olmak	Sefer halinde olan				
	Rodyum				
					Alfabenin ilk harfi
Bir kız ismi	Durum		Yapma, yaptırma		

Zeka Sorusu

Elinizde 10 adet torba var ve torbaların 9 tenesinde 10 ar gramlık 10 ar adet bilya varken torbalardan sadece birinde 9 ar gramlık 10 adet bilya var ve sizden dijital bir terazi ile tek tartımda hafif olan torbayı bulmanız isteniyor ama nasıl?

Bulmaca ve Zeka Sorusunu Cevaplayıp gönderen 10 kişiye Kitap ve C.D. Hediye Ediyoruz

Bekleyin! Gelecek sayı bu sayfalarda

Naci Abi dert dinler!

Sadece okurun değil okumayanın da büyüğü tüm gençlerin koruyucusu, liselilerin idolü Naci Abi...
(acele not: SSK ödemeleri ile ilgili bilgimiz yoktur)

Hakkımda ne dediler;

"Naci, aslanım bu işi sen yaparsın, bu insanların sana ihtiyacı var."

Patron

"Naaci a - bi - ye zaamm!"

Halk

"Selamünaleyküm, duydum ki okurun derdini dinliyormuşsun Allah sana da millete de sabır versin"

Taci

irtibat

Sofular Mh. Yeşiltekte Sk. No:2 Fatih/ İstanbul genconculer@hotmail.com, genconculer@yahoo.com

Okur Mektupları

"Genç Öncüler dergisini çok severek okuyorum ve böyle bir dergiyi bize kazandıran bütün herkese çok teşekkür ediyorum, Allah hepsinden razı olsun. Genç Öncüler dergisi bize o kadar güzel bilgiler veriyor ki bir anlamda bu dergiyi ben sahiplendim diyebilirim ve bu dergiden haberdar olmayan arkadaşlarıma da bu dergimizi okutuyor ve tavsiye ediyorum."

Necmi Gündüz-Istanbul

"... Derginizden benim birkaç isteğim olacaktı dikkate alınırsa sevinirim. Öncelikle derginin hacminin artmasını istiyorum yani daha fazla güzel yazı okumak istiyorum... Sizlere ilerideki yayınlarınızda ve çalışmalarınızda başarılar dilerim..."

Fatma Dilekçi-Istanbul

"Binler selam ve dua ederim. Genç Öncüler'in nice yıllara doğru, toplumda Müslüman öncü gençler yetiştirerek yoluna devam etmesini istiyorum. İnşallah dergide yer alan Öncülerin Öncülerinden birileri de bizler oluruz. Allah yolumuzu açık etsin."

Ahmet Genç-Trabzon

Naci Abi'nize yazın; Anadolu Liselerinin kalitesi düşüyor mu? Yeni eğitim müfredatı? "Sır Kapısı, Sırlar Dünyası, Kalp Gözü, Aşk Mucizeleri, Gizli Dünyalar" gibi TV programları hakkında düşünceleriniz, haa bu arada Televole 500. programını aşmış Televole Kültürü hakkında da yazabilirsiniz, okuduğunuz, yeni çıkan kitaplar, okul hatıralarınız, gündemdeki konular ve cevap aradığınız sorular için Naci Abi'ye yazın..... (Aydın Mektubu'na "Malcolm X Son Konuşmalar" kitabını hediye ediyoruz)

Aşağıdaki Konularda Araştırma Yapacak Araştırmacı, Fotoğraf Sanatçısı ve Meraklılar Aranıyor

Istanbul'un Tarihi Mekanları, Yapılan ve Efsaneleri

Necip Fazıl'ın edebi yönü

Arkadaşlık üzerine

Bir Şahsiyet Mehmet Akif

Kitap Fuarları

Hız Peygamberin Örnek Ahlakı

İlan Panosu: Genç Öncüler dergisi kütüphanesinden; Temel eserlerin, ansiklopedilerin, ders yardımcılarından ve sürekli internetin bulunduğu kütüphanemizden yararlanabilir, ödevlerinizi hazırlayabilirsiniz:..

İnsanlara söylecek sözlerimiz var.

“Bu gürültülü ortamda sesimizi duyan olur mu” endişesine kapılmadan, başaklarla ayrikotlarının ayrılacağı günü umarak yürümeye devam ediyoruz.

İnsanlara söyleyecek sözlerimiz var.

Bize emanet edilen sözleri sahiplerine ulaştırmalıyız.

Bu emanet üzerimizde kaldığı müddetçe geceleri uyku tutmayacak bizleri.

Nedense emanetlerini ulaştırdıklarımız da durmuyor yerinde.

O da bir başkasına yetiştiriyor.

Kimse kendinde kalsın istemiyor her halde.

Bu yıl da durmak dinlenmek yok.

Yakışmaz da bize.

Hem zaten “evde oturan erken ölür”, öyle değil mi?